

Bedre
enn

aktiv
radioaktiv

**RØDE
GARDE**

AVISA TIL
RØD UNGDOM

9

Pris 3 kr.

**GUDS
HORE-
HUS**

Baksida

Reportasje fra atommarsj i København, intervju med formannen i Natur og Ungdom.

Side 8 og 9.

Skolen i USA

Side 3

**Politivakt i
korridorene!**

**Boikott
NGS-streiken!**

Nordhaug Videregående skole skal istedenfor ha aksjons-uke mot karakterer! Side 6.

«Kalle og Reinert»

Utdrag fra Espen Haavardsholms nye roman. Side 11.

★★

Polititerror i Lørenskog

Ungdommen blir jaga vilt. Røde Garde har snakka med noen av dem. Side 2.

★★

Pål Steigan om
Kina og Albania

Side 9

★★

Småviltjakta
har begynt

Se side 2.

★★

**Sjukepleier-
elever til
streik!**

Vi har besøkt Statens Sjukepleierskole. Side 7.

★★

«Ungdom, purk
og røvere»

Amatørteatergruppe i Tromsø med nytt stykke som gjorde stor suksess på Tråilltampen. Side 10.

★★

Plater — bøker

Mange anmeldelser. Side 11.

★★

På fest med Abba

Side 11.

★★

RØDE GARDES MENING

Ingen som har gjort hærverk er tatt. Politiet leter heller ikke etter dem. De slår til mot all ungdom som samles på Solheim. Terror mot ungdommen — kan skremme oss for en tid, skape redsel, usikkerhet og forbannelse. Men hindrer det noen å kaste stein en sein nattetime? Tvert imot. Terroren mot ungdommen er med på å skape hærverk.

INGEN PLANER OM Å ARRESTERE FORMANNSKAPET!

Hærverk bør hindres, og de ansvarlige arresteres. Men lensmannen vil sikkert ikke arrestere formannskapet. Formannskapet? Ja, en gutt som knuser ei rute — han har ikke noe igjen for det. Men formannskapet? De vurderer. De har bygget rådhus til seg selv for mange millioner. Men de har ikke bygget kino, motorsenter, ungdomsklubber nok. Og de vet at nyinnflyttede drabantbyer uten miljø og uten tilbud betyr hærverk. Men de tenker på seg sjøl isteden.

FORBRYTERNE TILKALTE POLITIET

16. august bestemmer formannskapet at Lørenskog ungdommen ikke skal få motorsenter likevel. Deretter har lensmannen i Lørenskog møte med politimesteren i Lillestrøm. 23. august kommer politiaksjonen. Hvem tror du ba lensmannen ta initiativet til politiaksjonen. Vi kan ikke bevise noe. Men det ligger nær å tro det er personer i formannskapet.

Resultatene av politiaksjonene er i alle fall at opinionen i avisene blir vendt mot «pøblene», det vil si ungdommen. Og ungdommen blir skremt og får nok å gjøre med å forsvare seg. Ingen annen enn kommunen har fordel av det.

LITE HÆRVERK I LØRENSKOG

Ifølge lensmannen er det vesentlige av hærverk: Samvirkelaget; 7 thermopanruter ved til sammen 5 anledninger. Pris kr. 7 000 pr. stk. I alt: 49 000. — Nye Oslo Bygg: 3 store ruter. Servicenteret: Ruteknusing for 40—60 000 kroner (mange mindre ruter).

Dette er selvfølgelig jævlige, men lite til å være en innflyttingskommune med 20 000 innbyggere. Like stor som f.eks. Larvik eller Kristiansund.

LØRENSKOG UNGDOMMEN

Lovet motorsenter — får polititerror

Alt tyder på at en årelang kamp for motorsenter på Lørenskog er kronet med seier, skrev Røde Garde i forrige nummer.

Det var den ikke. I et hemmelig formanns-

Grunnen rådmannen oppgir er at man må høre «befolkningens syn» før man bestemmer seg for å opprette motorsenter. Ryktene forteller at eieren av forretningen som nå leier har lagt hardt press på kommunen for å få beholde lokalene sine, og at velforeningene i området er

redd for bråk.

Onsdag 23. august — en uke etter det hemmelige møtet, angriper politiet ungdommen som oppholder seg på Solheimsenteret — treffpunkt for ungdommen i bygda.

Strømmenpolitiet, med forsterkninger fra Lille-

kapsmøte 16. august vedtok formannskapet likevel å forlenge leieavtalen med forretningen som nå holder til på Fjellhamar gård.

strøm og hundepatruljen i Oslo kjører opp på Solheimsenteret og gir de 40—50 ungdommene som oppholder seg der ordre om å fjerne seg i løpet av 2 minutter. Fjerne seg — ikke bare fra senteret — men også fra områder som er synlig fra senteret. Politiet arresterer ca.

10 tilfeldige folk i nærheten av senteret og gir dem bøter på 1500 og 600 kroner for ikke å etterkomme politiets ordre. «Oppryddingsaksjonen»

«Vi finner oss ikke i å bli behandlet som kriminelle!»

— Vi har ikke gjort noe ulovlig. Samtlige etterfulgte politiets ordre. Men det går ikke an å få 40—50 mennesker vekk fra senteret — og områdene som er synlig fra senteret, som politiet sa — på 2 minutter. Alle som ble arrestert var på vei vekk fra senteret. En ble arrestert utenfor hjemmet sitt. Vi ba også alle om å få gå frivillig til politibilen, men politiet dro folk av gårde, vrei armer og oppførte seg som bøller. Politiet prøver nå å innføre samme regler som under krigen — ikke lov å samles i større grupper enn fire. Slik behandling finner vi oss ikke i. De fleste av oss anker botene inn for retten. Vi ønsker ikke å blande politikk inn i saken, men ønsker at flest mulig skal få vite hva som virkelig hendte

Politiets framferd og brutalitet finner vi oss ikke i. Vi vil derfor gå til anmeldelse mot den harde politivolden vi ble møtt med under arrestasjonen og etterpå på politikammeret. Derfor trenger vi støtte for å kunne føre denne saken videre. Både støttevedtak fra ungdomsklubber og lignende, og penger til å føre rettssak og få laget informasjon for. Det er 2 av de botelagte — Trond

og Stein — som sier dette til Røde Garde.

Jeg har vanka på Solheim i 10 år, forteller Trond. Det er ikke noe særlig til plass. Vi hadde trengt andre tilbud til oss i kommunen, men det er det stedet vi har. Der ungdommen treffes. Nå prøver politiet å stenge den for oss. Vi mener det er ulovlig. Søndagen før var det jeg ble tatt, forteller Stein. Politiet stoppa foran oss på senteret og gav oss beskjed om å forsvinne innen 10 sekunder. Vi gikk, og politiet forsvant. En halv time seinere kommer politiet kjørende opp på

gangbrua ved siden av senteret. Uten noe mer beskjeder blir jeg tatt med til stasjonen og gitt 600 kroner i bot. Hvis jeg ikke vedtok på stedet, ville de forhøye boten til 1500 kroner og jeg fikk saksomkostninger i tillegg, truet de med — så jeg skrev under. Halvparten av oss ble slik, eller med andre pressmidler, truet til å vedta botene. Men slikt har ikke politiet lov til, så mange av oss kommer til å anke likevel. Politiet sa til meg at jeg har like mye rettigheter som ei bikkje. Men vi skal sørge for at de tar feil, avslutter Stein.

Ungdommen må erobre jakta tilbake!

— Jaktseasonen er igang. For mange av oss unge går den hus forbi. Vi er inne i en forgubbingsprosess blant våre jegere. I bladet «Jakt, fiske og friluftsliv» skriver Arnfinn Weiseth: «De aller fleste elgjegere er i aldersgruppen fra 40 til 60-65 år. Re-

krutteringen er forholdsvis svak. I følge Belsaas så svak, at vi kanskje om noen få år har for få storviltjegere i forhold til det storvilt vi ved jakt bør ta ut hvert års produksjon.»

Jakt er krevende. Den krever mer enn skikkelig syn. En god skytter skal ha god kondisjon og ha god trening. Og hun/han skal være vant til å ferdes i skogen, og kjenne dyrelivet. Burde det ikke nettopp være ungdommen som drev jakt?

I tillegg til at jakta er god fysisk og psykisk trening er den en viktig matressurs. I følge jaktstatistikken ble det i 1977 nedlagt 3 800 000 kg vilt. Ca 1 kg på hver av oss. Eller nok kjøtt til å fø 77 500 mennesker.

I Norge med 96 prosent utmark skulle det være mat, vann, beskyttelses og yngelmuligheter til en langt større viltstamme enn vi har i dag. Jakta kan

virke både til å øke og minske bestanden. Avhengig av hvilken jaktpolitikk som blir ført. At noen dyrearter er i sterk tilbakegang (noen som f.eks. elgen er også i sterk framgang) skyldes ikke at det drives jakt i og for seg, men et hensynet til viltbestanden må vike for profittinteresser, både når det gjelder jaktbestemmelser så vel som på alle andre områder. At det drives mye uansvarlig jakt, er ikke noe argument for å ikke delta i jakta.

Tvert imot — det er som jeger — i jaktmiljøene — du kan gjøre noe med det.

Så har du lyst til å jakte: Ta kontakt med den lokale jeger og fiskerforeningen og forhør deg om mulighe-

tene. (Eller Norsk Jeger og fiskerforbund, Boks 98, 1364 Hvalstad Tlf 78 38 60) Det var en oppfordring!

Det ungdom trenger i dag er skikkelig bank

DnC
-det holder

Reklameplakat i vinduet til Creditbanken på Solheim. Det er visst nødvendig for oss å skrive hvem ungdommen på Solheim har tilfender.

blir gjennomført svært brutalt. Politiet begrunner oppryddingen med at det er begått mye hærverk på senteret.

«Inntil videre har vi nedlagt forbud mot ansamlinger på senteret om kveldene,» sier politiet til lokalavisa dagen etterpå. Politiet har stadig jaget ungdommen fra senteret og områdene i nærheten. Og fra dagen etter politiaksjonen har lokalavisa drevet en kampanje mot «pøblen» i kommunen (dvs. ungdommen) som driver med hærverk. Her er noen smakebiter:

«Området må stenges» mener bensinforhandler «Hærverket og bråket ser ut til å ha tiltatt i sommer ... Knusing og pelming av tomme ølflasker hører til dagens orden». «Vi har fått enormt med klager på bråk utenfor samvirkelaget på Skårer». «Muligens kan en klekkelig bot gi ungdommen noe å tenke på, slik at de selv rydder opp i uvesenet.»

Støttevedtak og penger kan sendes:
Lørenskog Motorklubb
v/Bent Berget
Sønnaveien 9
1473 SKÅRER

Solheimsenteret er det eneste butikksenteret i kommunen og er et naturlig samlingspunkt.

«House of Oppression»

Overfylte klasserom, politivakt i korridorene, skoler stengt fordi kommunen ikke kan betale lærerlønningene – slik er forholdene for skoleungdom mange steder i USA. Dette fortalte Tom Robins fra den kommunistiske ungdomsorganisasjonen i USA (CYO) da han var med på sommerleir på Håøya.

Vi spurte han: «Stemmer ikke det bildet vi her i Norge får av at amerikansk ungdom flest bor i bungalower i grønne forsteder, blir bilt av en hjemmевærende mor til skolen og seinere begynner på college?»

satt på taket med teleskop og spionerte på oss i friminnutta.

Verst er det kanskje på Kent State University. Der er det en slags politiskole.

FENGSEL PÅ SKOLEN

Disse elevene deltar i et eget politikorps på skolen. Det er ca 100 politi (og 18 000 elever). Dette korpset har sitt eget fengsel på skolen, og kan ransake og arrestere uten tillatelse fra det lokale politiet i distriktet og innføre «unntakstilstand» når de sjøl vil. I tillegg blir distriktspolitiet innkalt når det er noe ekstra. I 1970 var et av hovedkrava «pigs off campus» (purken vekk fra skolen). Politiet provoserte studentene til det ytterste. I en stor demonstrasjon dette året mot USAs bombing i Kampuchea ble 4 studenter skutt av nasjonalgarden på universitetsområdet.

— *Hva slags demokratiske rettigheter har skoleungdommen?*

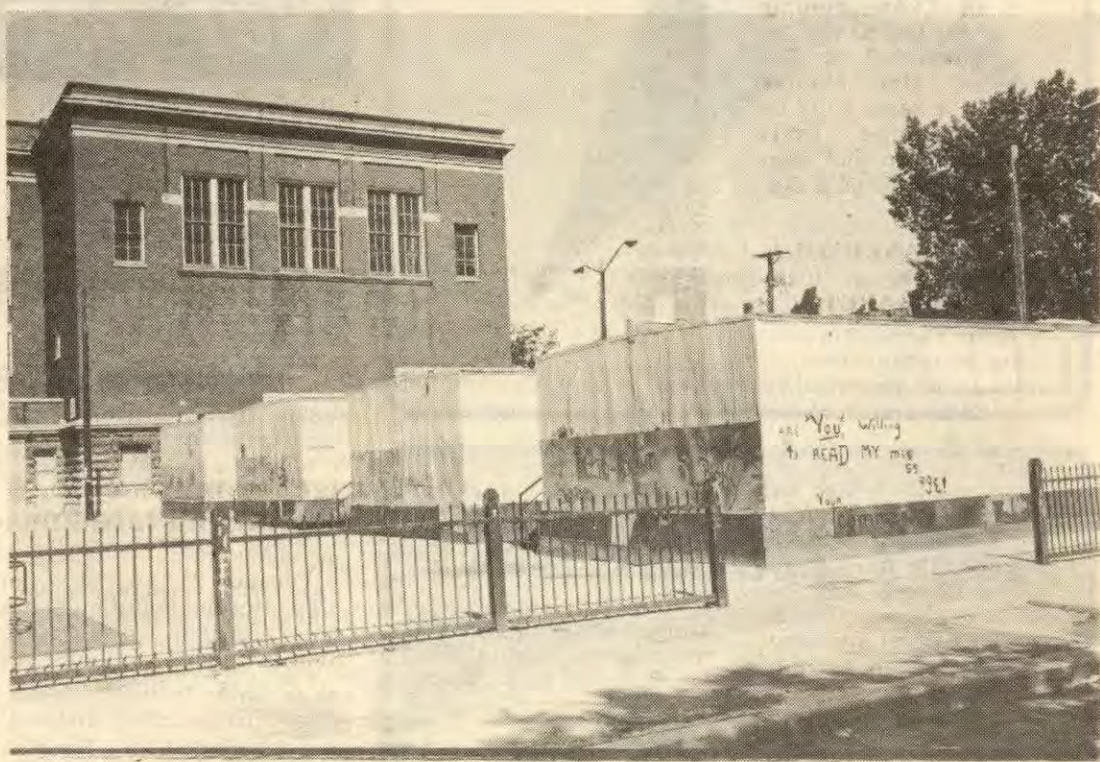
— Omtrent ingen. I et strøk i Chicago med mye naziaktivitet spredde CYO løpesedler utafor skolen. Etter 20 min. var purken der. Etterpå oppdaga vi at nazistene pleide å dele ut løpesedler på samme sted. Da gjorde purken ingenting.

Alle regler og bestemmelser som angår skolen skal godkjennes av skolens styre. På Kent State sitter bl.a. følgende i styret: En fra IMB, en fra Firestone, en fra Goodyear, en fra Arm Co Steel. Formannen i styret har sittet i en komite som har utviklet utdanningssystemet i Chile!

Slike styrer er det som bestemmer hvilke rettigheter elevene skal ha! På Kent State ble det vedtatt at elevene ikke skulle ha lov til å samle seg i grupper på mer enn 20. 40 studenter stilte seg da opp rett utfor skoleledelsens kontor og leste opp paragraf 1 i grunnloven om samlingsfrihet o.l. Politiet arresterte studentene, men skoleledelsen måtte trekke denne reglen tilbake.

— *Hva lærer dere om Norge på skolen?*

— Ingenting annet enn at Norge er et sosialistisk land! I neste nummer kommer Røde Garde tilbake med mer stoff om ungdommen i USA. Særlig om forholdene for den svarte ungdommen, skolen i de svarte områdene, og om hvordan det kommunistiske ungdomsforbundet jobber.

Containere? Lager? Nei, klasserom i Chicagos arbeiderstrøk.

Borgermestern ville stenge — Okkuperte skolen!

Vi er i New York — byen på randen av konkurs. Der det koster en halv million dollar å leie en kvadrat fot. Vi kjører gjennom milevis med slum. Utbrente hus, mursteinshauger, søppel på gata. Det er bare en bitte liten del av New York som er skyskraper og stilige forretningsstrøk.

75% ARBEIDSLØSE

Flere steder ser vi sperringer på fortauene som det står «Police» på. Der står de arbeidsløse i kø om morgenen. Politiet stiller alltid opp, for det blir som regel bråk. Og sperringene lar de bare stå til neste dag. En del arbeidsløse kommer kvelden før og overnatter, og i 5–6 tida om morgenen er det lange køer forran arbeidskontorene. Det er 75 prosent arbeidsløshet blant ungdommen i New York, opp til 86 prosent for den svarte ungdommen.

Heroin og alkohol får godt tak på folk i en sånn situasjon. Men på den andre sida tvinger situasjonen folk til å slåss. De må rett og slett slåss daglig for å overleve. Hver dag er det demonstrasjoner i New York, husleiestreiker, boikotter, husokkupasjoner, sit-in på offentlige kontorer er så vanlig at det ikke er en nyhet for pressa lenger.

Vi kommer forbi en bygning der det henger et transparent på utsida. Det viser seg å være en okkupert skole. Utafor på fortauet står to menn og slår på noen svære trommer i sommervarmen. En svart jente spør om vi ikke vil se oss rundt.

Vi ser klasserom, kjøken og kantine alt i god stand. Jenta forklarer: «I

1975 blei bevilgningene skjært ned og de ville stenge hele skolen. Da okkuperte vi bygningen på den andre sida av gata her — som også er en del av skolen. Okkupasjonen hadde såpass stor støtte at skolen kunne fortsette. Men det var altfor trangt. Det er 2700 elever her, og med bare den ene bygningen måtte vi ha timer på gangen.

STÅTT TOM I 4 ÅR

Det var uholdbart. Denne bygningen her har stått tom i 4 år. Den har 6 etg og er fullt brukbar. Men borgermesteren vil ikke gjøre noe med den og vil ikke spandere ett øre på den. Da okkuperte vi denne bygningen også, natta til 30 mars i år. Okkupasjonen var godt organisert. Mange folk sov her om natta. Vi hadde møter og fester. Folk fra strø-

ket støtta oss og kom innom. Det er sjølsagt viktig for dem at skolen i en bydel som denne ikke blir nedlagt. Det er en del av kampen for oss svarte. Vi organiserer undervisninga sammen med lærerne. Vi trur ikke på lovnader fra borgermesteren og vi okkuperer huset til skolen er garantert drift.»

Omviseren vår er blitt ivrig og prater om arbeidsløshet og kampen for å overleve i New York. Hvordan det var da strømmen gikk i hele New York. «Der har sikkert hørt om plynndring av matvarebutikker, forbrytelser og kaos. Men vi tok maten på en velorganisert og høflig måte! Ikke noe skubbing og bråk. «Skal det være en biff her, frue? Hvem trenger dette brødet?» Det var da rettferdig å ta mat, eller skulle vi sulda?»

rode garde
korrespondent

South Bronx i New York. Her rykker ikke brannvesenet ut lenger. Dette er bevisst politikk for å drive ut folk.

som lærer en stund — i et «pent» strøk. 4 elever i klassen kunne ikke lese og skrive. (Og dette var 17-åringer) En elev pleide å fylle ut hele prøven. Men læreren som hadde hatt klassen før meg sa at han var så slurvete at hun ikke forsto noe særlig av det han skreiv og ga ham en C — bestått. Da jeg undersøkte litt nærmere viste det seg at gutten ikke kunne skrive i det hele tatt. Han satte bare noen kraketer på arket!

Elevene finsiktes allerede fra 1. klasse. Der har de tre «lesegrupper» A, B og C etter som du er rask eller langsom. Når elevene kommer i 3. klasse er de «dumme» stempla for godt. På Highschool velger du linje etter som hva du skal bli. Ei linje heter «College bound» og betyr College-retta. De tar språk, matte, løser likninger osv. De «andre» som skal jobbe i fabrikk tar en annen linje. Der får de bare grunnleggende matte, ikke naturfag. Sånn blir skjebnen din bestemt allerede på skolen.

Og folk veit at de ikke lærer noe. Vi kaller Highschool for «House of Oppression» (undertrykkingsfengselet). Det eneste folk tenker på er å komme seg ut. Lærers jobb blir å holde elevene der.

PISTOL I KATETERET

— *Fører ikke dette til et hardt voldsapparat?*

Jo, mange lærere har pistol i skuffen og vaktmestrene har walkie-talkie. Politiet patruljerer ofte i hver korridor. På den skolen jeg gikk på hadde t.o.m. politiet et eget kontor på skolen! De

— Det dere ikke får se er overfylte klasserom. Mange steder må elevene sitte i vinduskarmen fordi det ikke er nok pulter. Det er ikke nok bøker og de som finnes er gamle og med utrevne sider. Og husk, dette er skolen i verdens rikeste land!

I Cleveland var skolene stengt 3 mnd i fjor fordi kommunen ikke hadde penger til å betale lærerlønningene. 50 prosent av de ferdigutdanna lærerne er arbeidsløse. Det er opp til 500 søkere på en lærerstilling, og kommunene velger sjølsagt ut den lærern som vil kysse dem i ræva!

Det er mye stoffbruk — du trenger ikke røyke marihuana sjøl, det er bare å ta seg en tur på dass så blir du stein av røyken der.

Du har skoleplikt til du er 16 år, men mange kutter ut før det, noen steder opp til 70 prosent av elevene. Men fullfører du ikke skolen, er framtida helt sikkert arbeidsløshet eller stoff/kriminalitet.

— *Hvilken utdanningspolitikk følger myndighetene? Har nivået i skolen steget eller sunket?*

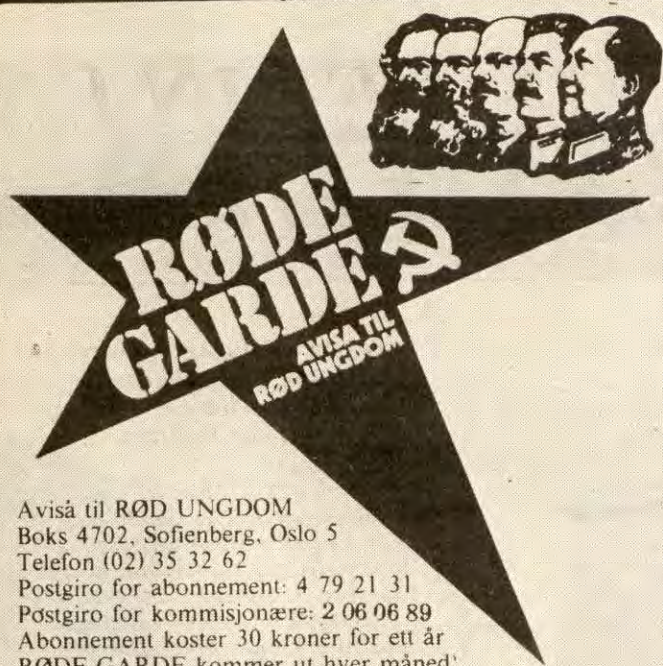
Utdanningsnivået til folket har absolutt gått ned. Noe av grunnen til at skole for alle blei innført så tidlig i USA, var at herskerne ville få slutt på «bråk og uro» — særlig fra innvandrerne som ofte var revolusjonære. De måtte lære dem «the american way». Idag sier borgerlige pedagoger åpent at de ikke trenger det for nå har de TV.

ANALFABETER

Jeg har sjøl prøvd meg

«Denne bygningen er vår!» sier okkupantene i New York.

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonære: 2 06 06 89
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Martman-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Aldri atomkraft?

Røde Garde har annet sted i avisa reportasje om kampen mot atomkraftverk i Norden, og et intervju med formannen i Natur og Ungdom om deres yn på denne kampen.

Skjer det et uhell ved atomkraftverket i Barsebäck i Syd-Sverige, står 20 000 menneskeliv i fare. I Norge planlegger monopolkapitalen og staten å bygge atomkraftverk, til tross for at de hverken har planer eller kunnskap til å utvikle tilstrekkelige sikkerhetstiltak for oppbevaring av de livsfarlige avfallstofferne. I jakta på maksimal profitt, utvikler kapitalistene energikilder som betyr et hasardspill med livet til titusner av arbeidsfolk og ungdom.

Rød Ungdom støtter fullt ut kampen mot atomkraftverk i Norge i dag.

Samtidig mener vi Natur og Ungdom tar feil når de avviser A-kraften som en energiform prinsipielt og for all framtid.

Målet for menneskene må være å bli herre over naturkreftene, ikke å legge lokk på energikilder vi i dag ikke mestrer. Atomkraften utgjør en enorm ressurs. I et sosialistisk Norge må målet være å få bedre kunnskap om naturlovene, og utvikle sikkerhetstiltak som gjør det forsvarlig å utnytte atomkraften. Nye ressurser i arbeiderklassens hender vil bety økt utbygging av samfunnsgodene og økt levestandard for arbeidsfolk.

At energiutbygging medfører at menneskelig arbeidskraft erstattes med maskiner og høyt utvikla teknologi, er i seg sjøl ikke noe negativt og behøver slett ikke å bety økt arbeidsløshet. I et sosialistisk samfunn vil utvikling av teknologien bety at mer arbeidskraft kan brukes på å dekke folkets behov, f.eks. utbygging av daghjem, sjukhus og kommunikasjoner.

Natur og Ungdom gjør en flott innsats i kampen mot Atomkraftverk i Norge i dag. Men samtidig ligger noen av deres synspunkter ikke langt fra at de ønsker å legge lokk på den teknologiske utviklinga og skru historias hjul tilbake. Vi mener dette er en linje som ikke tjener arbeiderklassen. Vi oppfordrer Natur og Ungdom til å debattere dette med oss. Dere er velkommen i Røde Gardes spalter!

lesernes side debatt

Dette er lesernes side. Her mottar vi innlegg om alt du måtte ha på hjertet. Men skriv helst kort. Innlegg under 200 ord vil bli prioritert. Lange innlegg forbeholder vi oss retten til å kutte ned. Det er en fordel om du gir beskjed om hvordan redaksjonen kan komme i kontakt med

deg, slik at vi kan kontakte deg om forkortinger eller dersom vi ønsker grundigere materiale om det du tar opp.

red.

FRIST FOR INNLEGG TIL NESTE NR.: 30. september.

debatt lesernes

Når fanden ber aftnebønn

Under et sovjetisk flåtebesøk i Oslo, kom jeg over den russiske forfatninga. Den var et studium verdt! Noen smakebiter:

«Proletarer i alle land foren dere», åpner den med. Det er litt av en «forening» de driver overfor proletarene i Eritrea.

Art. 28: Sovjetunionen fører konsekvent den leninistiske fredspolitikken og den går inn for å konsolidere folkenes sikkerhet og et bredt internasjonalt samarbeid. (Se på Eritrea, Vietnam, Svalbard og døm selv.)

Art. 50: I samsvar med folkets interesser og for å styrke og utvide det sosialistiske systemet garanteres følgende friheter: talefrihet, pressefrihet, møte- og forsamlingsfrihet, frihet til prosessjoner og demonstrasjoner.

En 16 år gammel eritreisk frigjøringskrieger i kamp mot Sovjets krigføring i Eritrea.

Virkeliggjøringen av disse politiske friheter trykkes ved at lokaler, gater og plasser stilles til rådighet for det arbeidende folket og dets organisasjoner, ved bred informasjonsformidling og mulighet til å gjøre bruk av presse, radio og fjernsyn. (Se Helsingforsgruppa)

Men så kommer da den setningen som sparker ben under hele forfatningen, og som gjør at den ikke er verdt papiret den er skrevet på.

Art. 62, III: Landsforræderi er den alvorligste forbrytelse mot folket.

Man kan jo tolke enhver forbrytelse innunder denne paragrafen.

Lasse.

Røde

Sigrid slår seg sjøl på munnen i innlegget sitt, når ho på den eine sida seier at Rød Ungdom vil slåss for at tilhaldsstader for ungdommen skal bli rusgiftfrie stader, mens ho på den andre sida ikkje er samd i at slike stader prinsipielt bør vera rusgiftfrie. Kva er vitsen med å kjempa for at tilhaldsstadene skal bli rusgiftfrie, dersom dei ikkje prinsipielt bør vera det?

Sigrid har ikkje forstått kva som er grunnlaget for kampen mot rusgift, nemlig den særlige undertrykkinga som rusgiftspreiinga og rusgiftbruken fører med seg. Eg er fullt ut samd i at det gjeld å reisa ungdommen til kamp mot den allmenne undertrykkinga, men når rusgiftene hindrar ungdommen i

SJØLKRIKTIKK OG RETNINGSLINJER for innsenderstoff til RG

En av grunnpillarene i ei kommunistisk ungdomsavis må være å bringe mye stoff fra ungdommens situasjon og kamper i hele landet. Ei avis som er produsert fra et skrivebord i Oslo, er ingen god avis.

Redaksjonen i Røde Garde har gjort alvorlige feil i måten vi har behandla innsenderstoffet på. Vi har satt av for liten plass til innsenderinnlegg. Vi har latt være å bruke stoff, eller kuttet kraftig ned på det uten å gi innsenderen noen begrunnelse.

En slik måte å behandle leserne og deres innlegg på, hindrer folk i å sende inn stoff. Når det blir behandla slik er det klart folk slutter å skrive inn. Det betyr igjen at avisa blir dårlig. Redaksjonen tar sjølkritikk på denne stilen, og lover at det skal bli slutt.

REDAKSJONENS OPPGAVER

Samtidig vil vi holde fast ved at det er redaksjonens oppgave å redigere avisa. Vi skal bl.a. se til at avisa blir variert, at ikke artiklene er for lange og avisa for

full av tekst. Det betyr at ingen kan uten avtale være 100 prosent sikre på å få inn stoff, og at vi har rett til å forkorte ting eller la være å ta inn ting.

For å få dette til å fungere bedre, har vi laga følgende retningslinjer for innsenderstoff:

– Skriv til oss med en gang noe har skjedd! Vent ikke i 3 uker til alle oppsummeringer er ferdig og stoffet er gammalt.

– Er det et større oppslag du vil ha, ring først for å lage avtale. (Tlf. 02 35 32 62, 8.30–15.30).

Røde Garde har i dette nr. ikke ett eneste ord om soldatlivet eller militærtjenesten. Vi har tenkt oss fram til 4 mulige grunner:

1. Det er ingen klassekamp i det militæret. Bare fred og idyll. Ingenting interessant å skrive.

2. Ingen soldater leser, selger eller bryr seg om

En ivrig korrespondent på veg til postkassa.

– Skriv kort, 40 maskinskrivne linjer er som regel langt nok.

– Følg med i fristene for dead-line (se annet sted i avisa)

– Når stoff ikke tas inn eller kuttet kraftig inn, skal redaksjonen kontakte innsenderen og begrunne det.

– Hvis det ikke er helt

spesielle grunner som taler mot det, må du derfor sende med navn og adresse.

– Ser du ikke stoffet ditt i avisa og ikke har hørt noe fra oss, så kontakt oss. Enten har da SIPO vært på ferde, eller du må kritisere oss skarpt!

Red.

Røde Garde.

3. De soldatene som leser og interesserer seg for Røde Garde er så treige i hue at de enten ikke oppdager en eneste interessant ting å skrive hjem om, eller ikke er i stand til å skrive i det hele tatt.

4. Redaksjonen er så treig og folkesky at den ik-

ke er i stand til å mobilisere en eneste soldat til å skrive.

Hvis det ikke er kommet noe soldatstoff til 30. september, vil redaksjonen komme tilbake med en analyse av hvilken grunn vi tror på.

red.

ETTERLYSNING:

ETTERLYSNING

FRANK SOM LÅNTE STEINARS KLOKKE PÅ LEIR PÅ HÅØYA 12–19/8 MÅ SENDE DENNE FORT TIL OKTOBER BOKHANDEL, MOSS!

«Landet ved havet»

Nytt ungdomshefte om Eritrea. Inneholder reportasje og bilder fra Eritrea i sommer, stoff om Eritreas historie og supermaktene og Afrikas Horn. Kjøp det sjøl, og

selg det i skolegården før og under Operasjon Dagsverk! Bestilles fra Forlaget Oktober, Boks 6875, St. Olavs plass, Oslo 1. Pris kr. 5.

NY PLAKAT!

Ny, flott RG-plakat. Ypperlig til stands. Nettopp ferdig. Kan bestilles fra vår vanlige adresse.

debatt lesernes side debatt lesernes side debatt lesernes side debatt

VAR LENIN EN MASEKOPP?

Synes du det er mas når vi stadig oppfordrer deg til å selge mere Røde Garde? I så fall «maste» Lenin ført på de russiske arbeiderne før revolusjonen. Vi skal se hva han og andre marxist-leninistiske klassikere har sagt om propaganda:

- «I vår tid, ..., er den eneste måten «levende politisk arbeid» kan bli begynt på, levende politisk agitasjon, som er umulig om vi ikke har ei allrussisk avis som kommer ut regelmessig og som blir spredt regelmessig» (Lenin)
- «Et grunnleggende prinsipp i marxismen-leninismen er å gjøre massene i stand til å kjenne sine egne interesser og forene seg for å kjempe for sine egne interesser. Avisenes rolle og makt ligger i den muligheten de har til å bringe partiprogrammet, partilinja, partiets allmenne og spesielle politikk, dets oppgaver og arbeidsmetoder ut til massene på en rask og effektiv måte.» (Mao)
- «Pravda» fra 1912 var det som la ned grunnsteinen for bolsjevismens seier i 1917.» (Stalin)

AGITASJON – PROPAGANDA – ORGANISASJONN

Vi ser at de kommunistiske klassikerne legger svært stor vekt på propagandaens betydning i å lære opp massene og i å organisere den revolusjonære kampen. Lenin sier at en kommunistisk avis skal være en agitator – det vil si å bringe avsløringer, paroler og begrunnelser for kamp på avgrensede deler av samfunnet ut til mange lesere. Avisa skal dernest være propagandist – bringe analyser av virkeligheten, linjer for store politiske områder og opplæring i kommunismens grunnideer. Og den skal være en organisator – det vil si knytte massene sammen i felles kamper over et stort område, samordne arbeidet til den kommunistiske bevegelsen. Han sammenligner avisa med et stillas på en byggeplass som forbinder arbeiderne med hverandre og utgjør ramma for det ferdige huset.

VI NÅR 1,3%

Det er ca. 650 000 ungdommer i Norge, og Røde Garde kommer ut i et opplag på rundt 10 000. Det er ganske mange ungdommer som ikke kommer i kontakt med Røde Garde! Som ikke blir knyttet sammen med resten av ungdommene i landet i felles kamp mot undertrykking, som ikke får høre om kamper for et sted å være i en annen by, og som ikke får lære om sosialisme og internasjonal solidaritet. Sammenligner vi situasjonen med klassikernes uttalelser om propagandaen, kan vi rettelig spørre: Hvordan skal vi reise disse ungdommene til kamp og til en ny forståelse av verden, hvis vi ikke greier å få avisa vår ut til mange, mange flere?

UNGDOMMEN MÅ LESE

Borgerskapets propaganda regner ned over dem fra alle kiosker som fins. Det Nye, Westernblader og -bøker, Romantikk, Damenenes roman. Krigsblader – det er det ungdommen blir tilbudt. Og de er nødt til å lese dette skitet, for ungdommen trenger lesestoff og kultur like så mye som de trenger arbeid og mat. Inntil vi greier å nå fram til dem med vår avis – og lager en avis som virkelig når fram til dem, er de tvunget til å lese borgerskapets propaganda.

For å skjønne disse tinga og for å lære mer om hvordan vi skal utvikle Røde Garde, er det lurt å lese mer av det klassikerne skriver:

Lenin: «Planen om ei landsomfattende politisk avis» i «Hva må gjøres?» «Om den kommunistiske pressa» Hefte fra Oktober Forlag.

Mao: «Ungdomsforbundet må ta omsyn til særtrekka ved ungdommen i arbeidet sitt.» i Bind 5 av Maos verker i utvalg.

Garde og alkoholen

I Røde Garde nr. 6 hadde «Ås-ungdom» og «Sigrid» kvart sitt innlegg der del gikk til åtak på den lille og står for i rusgiftsperamålet. Eg freista svara i nr. 7, men innlegget mitt vart ikkje tatt inn avdi det var for langt. Eg har difor bede redaksjonen om å kutta ut den delen av innlegget som inneheldt svar til «Ås-ungdom», og berre ta inn svaret til «Sigrid», ettersom det er viktigast å få klargjort kor RØ-redaksjonen står i denne sakn.

å reisa denne kampen, skal vi då ikkje og reisa ein kamp mot rusgiftspreiing og rusgiftbruk? Rød Valgallianse skriv i den politiske plattformen si framføre kommune- og fylkestingsvalet i 1975:

«Bruken av rusgifter er i dag en alvorlig trussel mot ungdommens helse, politiske årvåkenhet og kamp-eвне. Bare den felles fienden til det store flertallet

av ungdommen og det arbeidende folket tjener på dette. Rød Valgallianse vil derfor bekjempe all spredning og bruk av rusgifter blant ungdom, både alkohol og narkotiske stoffer.» (side 51)

Dette meiner eg svarer heilt til mitt syn. Er ikkje Sigrid samd i at dette og idag bør vera kommunistane sitt syn? Av dette meiner eg det naturleg følgjer

at tilhaldsstader prinsipielt skal vera alkoholfrie, og at kommunistane skal kjempa for at dei blir det. Dette tyder naturlegvis ikkje, slik Sigrid meiner, at ein skal boikotta alle dei staden som idag ikkje er alkoholfrie. Tvert om, ein skal bruka dei, arbeida blant massane som er der, og reisa dei til kamp for at tilhaldsstadane skal bli betre og meir brukande for ungdommen. Ein del av denne kampen vil då og naturleg vera å kjempa for at alkoholen skal vekk.

Sigrid sin påstand om at det å ta opp kampen mot rusgift, er å gjera han til hovudspørsmålet. Det er det like lite som det å ta opp t.d. kampen mot pornografi er eit hovudspørsmål i kvinnekampen. Men gjen-

nom å pukka på at ein ikkje skal ta opp underordna spørsmål, er ein og med på å undertrykkja motseiingar på viktige felt, og hindrar at alle små bekkar av misnøye kan sameinast til ein veldig straum, som Lenin seier. Og det er vel ikkje det du vil? Altså:

1. Er Sigrid samd i at det skal reisas ein kamp mot all spreiding og bruk av alkohol mellom ungdommen?

2. Held Sigrid fast på synet sitt om at tilhaldsstader ikkje prinsipielt bør vera alkoholfrie? (Strategi og taktikk er to forskjellige ting)

Medlem av
Forbundet Mot Rusgift

Avholdssak foran klassekamp?

Rød Valgallianse i Oslo har stemt mot flere skjenkebevilgninger til restauranter i Oslo. Dette var riktig. Rød Ungdom gikk mot at det skulle innføres ølsalg på kantine i militærleirene. På våre sommerleirer er det alkoholforbud. Når vi jobber innafor en aksjon for et sted å være, jobber vi blant ungdommen for at det skal være et alkoholfritt sted. Vi foreslår alkoholforbud under streiker.

Det er ingen grunn til å så tvil om at Rød Ungdoms linje også i praksis er å kjempe mot det store alkoholforbruket blant ungdommen.

Men, jeg er ikke enig i at det skal reises kamp mot all spredning og bruk av alkohol. Heller ikke at tilhaldssteder prinsipielt bør være alkoholfrie. Jeg skal ta et par eksempler der det å reise kamp mot alkoholspredninga ville fungere reaksjonært, og hvor Forbundet mot Rusgift (i allefall mange av dets medlemmer) har stått på ei slik reaksjonær linje.

Det Norske Studentersamfund (DNS) i Oslo har i en årrekke på lørdagskveldene samlet hundrevis av studenter i Chateau Neuf til politiske møter. Tusenvis av studenter har gjennom åras løp kommet nærmere den kommunistiske bevegelsen på disse møtene. I tilknytning til møtene har det blitt solgt øl og vin. Men fordi DNS er blitt boikotta av de fleste politiske grupperingene på universitetet, og fordi Rød Front i DNS har gjort en del sekteriske feil, har få studenter gått på lørdagsmøtene de siste semestrene.

I en slik situasjon foreslår FMR at alt øl- og vinsalg i hele huset stoppes under lørdagsmøtene, og lager en aksjon hvor de oppfordrer til boikott av ølsalg. De møter hver sjel som våger å kjøpe seg en øl med løpesedler.

Hvordan ville det fungert for DNS om ølsalg under lørdagsmøtene ble stoppet? Hvor mange studenter utenom de som er veldig interessert i politikk ville da komme dit på lørdagskvelden på tross av andres boikott og ølforbudet? Hvor mange nye revolusjonære ville da DNS bidra til å fostre?

Storsalen i Chateau Neuf under et godt besøkt lørdagsmøte. Salget av øl har aldri ødelagt den politiske diskusjonen.

FMR sitt forslag om å stoppe ølsalg i DNS og boikottaksjonen deres var reaksjonær, og i praksis et bidrag til boikottaksjonen til SV & Co.

Under ungdomsaksjonen i Ås i vår gikk medlem av FMR til offentlig angrep på aksjonskomiteen fordi den krevde en kafé gjenåpna, sjøl om dette medførte at ølretten ble opprettholdt. I en situasjon hvor massevis av ungdom, de fleste for første gang, er i kamp mot kommunen, angriper FMR-medlem dem offentlig. Mens ungdommen trengte helhjerta støtte,

prøvde FMR-medlem å så splittelse mellom dem, ut fra om de var for eller mot øl.

Ved å følge ei slik linje som disse to eksemplene er uttrykk for, gjør dere avholdsspørsmålet til viktige- re enn klassekampen mot reaksjonen og kommune- pampene. Hvis deres linje hadde vunnet fram, ville det svekke klassekampen, og dermed på lang sikt bidratt til ikke å minske, men øke grunnlaget for alkoholmisbruk blant ungdommen.

Sigrid

3 NR FØR JUL

Røde Garde vil komme ut med 3 nr. til før jul: 13/10, 3/11 og 1/12. Planlegg slagsaksjoner! Frist for å få inn stoff i avisa, er henholdsvis 30/9, 20/10 og 18/11. SKRIV!

STILLING LEDIG

Røde Garde søker idrettsjournalist og løsmedarbeider. Stillingen er ulønnet, stressende, har uregelmessig arbeidstid og gir dårlige fremtidsmuligheter. Krever interesse for idrett og ukuelig pågangsmot. Bopel i Oslo-området. Henvendelse tlf. 35 32 62, ved personlig henvendelse eller skriftlig.

Redaksjonen

SOLIDARITET NORGE – ERITREA!

Samle inn penger til frigjøringskampen! Postgiro 2 32 26 67.

Boikott streiken for karakterer!

Hva er EVA 2?

— Hele utvalget går inn for at det fortsatt ikke skal være karakterer og eksamen i barneskolen. Og et flertall på 6 av 10 går inn for å fjerne karakterer og eksamen også i ungdomsskolen.

— Hele utvalget går inn for at det også på dette trinnet skal gis faglige vurderinger, først og fremst muntlig.

— Flertallet i utvalget går inn for at det gis en samlet skriftlig vurdering av elevens utvikling, på slutten av skoleåret.

— Et flertall på 6 går inn for å opprettholde karakterer og eksamen i den videregående skole, med gradering fra 5 og ned til 1.

— Utvalget går inn for færre offentlige eksamener i den videregående skole.

— Utvalget går mot orden og oppførselskarakterer i alle skoleslag.

Det er mye å utsette på EVA II. Innstillinga går inn for skussmål, elevene skal altså fortsatt bedømmes, men på andre måte. Utvalget går også inn for å beholde karakterer i den videregående skole. (Hvorfor sender NGS ledelsen da gymnasiastene ut i streik mot EVA II???) Men flertallet i utvalget har til en viss grad måttet ta konsekvensen av misnøyen med karaktersystemet blant elever og lærere, og den inneholder en del forbedringer for oss.

Kjøp og les EVA II! Ikke overlat til «spesialister» å ta stilling for deg.

Streiken 28. september blir av NGS-ledelsen framstilt som en streik mot Evalueringsutvalgets 2. innstilling. Men i virkeligheten vil de samtidig ha elevene til å streike for noe mye mer: For strebing og siling i skolen. For en urettferdig Gausskurve. For tentamener og eksamen. For karakterer i orden og oppførsel. De som deltar i streiken skal være ganske sikker på at de etterpå vil bli tatt til inntekt for disse jævlige utslagene av karakterene som Evalueringsutvalget delvis foreslår fjerna.

HVEM HAR BESTEMT STREIK FOR KARAKTERER?

Mange av dere som leser dette, har sikkert ikke hørt om streiken ennå, og det er ikke så rart. NGS-ledelsen har til nå (begynnelsen av september) holdt planene sine godt skjult for elevene. Er avgjørelsen tatt etter grundige diskusjoner rundt om på skolene? Nei, NGS-

ledelsen går inn for streiken før det overhodet har vært ute til diskusjon blant elevene. NGS-ledelsen kommer til å sende ut et diskusjonsopplegg for at det hele skal få et skinn av demokrati. Men avgjørelsen er tatt på forhånd, de kommer til å ta i bruk de midler de har for å få flest mulig skal følge deres «sterke oppfordring» om streik.

NGS-LEDELSEN LYVER — DET VAR ALDRI NOE LANDSMØTEVEDTAK!

På NGS sitt siste landsmøte gikk flertallet inn for å beholde karakterene i skolen, men landsmøtet tok overhodet ikke stilling til den aksjonen ledelsen nå kjører ut. I ei brosjyre NGS-ledelsen har gitt ut, står følgende: «Landsmøteflertallets utgangspunkt er greit, de gikk imot hovedtrekkene i det som blir foreslått i den nevnte innstilling (Evalueringsutvalgets 2. innstilling, vår anm.) og derfor oppfordret Landsmøtet alle sine medlemsskoler til å delta i en times undervisningsboikott torsdag 28. september.»

Dette er en grov løgn, det er landsstyret (her møter en fra hvert fylke) som tok avgjørelsen! Hvorfor var spørsmålet om streik ikke oppe på landsmøtet? Til dette svarer organisasjonsansvarlig Fredrik Messel at landsmøtet fant sted bare 1 måned etter at EVA 2 (Evalueringskomiteen)

kom ut, og at det var for tidlig å ta en slik avgjørelse da. Men hvis delegatene hadde for liten kjennskap til EVA 2 til å fatte vedtak om streik, hvordan kunne de da samtidig stemme over innholdet i EVA 2? Er dette noe annet enn rein manipulering?

KARAKTERER SOM BELØNNING?

Rød Ungdom er mot karakterer. Vi mener at vi skal gå på skolen for å lære, for å oppnå kunnskap. Vi mener karakterene ikke viser hvor mye vi kan, men derimot fører de til stress og strebing. Skolen blir en utslingsmaskin for framtida vår.

Hvorfor er NGS-ledelsen for å beholde karakterene i skolen? Fredrik Messel sier til Røde Garde at det er pga. «motiveringseffekten». Har du hørt den før? Vi skjønnte ikke riktig hva det betydde, men Messel utdyper det heldigvis. — De som jobber hardt (streber, vår anm.) bør belønnes for det. Hvis vi ikke hadde hatt karakterene, ville mange rett og slett gitt faen. Dette er tilliten NGS-ledelsen viser dem de representerer!

GÅ IMOT NGS-LEDELSENS STREIK FOR KARAKTERER!

28. september skal altså den store styrkeprøven stå. Den dagen vil NGS-ledelsen få vite hvorvidt de har klart å få støtte for synet sitt, men også for framgangsmåten. Er du mot karakterer, er saken klar. Er du i tvil, eller mest for, bør du likevel ikke delta i streiken. Framgangsmåten til NGS-ledelsen fortjener ingen støtte. Start diskusjonene om karakterer i klassen din. Gjerne den 28. september, men følg undervisninga i 3. time!

SEIER FOR HUSFLIDS-ELEVENE:

Norsk-karakteren avskaffa for 1/2 års-kursene

Jeg har akkurat fått bekræftet fra Kirke- og undervisningsdepartementet (KUD) at det er sendt ut et rundskriv som fritar 1/2-årig grunnskurs for karakter i norsk. Turid Rasmussen i KUD sa ganske rett ut til meg at det var «motforestillinger» på husflidskolene de hadde tatt til følge, forteller Lottie Sandberg på Elen Ofstads skole i Trondheim.

— Da KUD innførte norsk karakter på husflidskolene for 1 år siden, vakte det voldsom reaksjon. Vi merket hvordan karaktersettingen ødela norskfaget for oss. En undervisning med diskusjoner, gruppearbeider o.l. bygd på interessen våre ble erstattet med pensum, prøver, diktater, stiller osv. Dessuten ga 2 norsktimer i uka i et halvt år læreren et altfor tynt grunnlag å sette karakter på.

— Gidder elevene å ha undervisning når de ikke får karakterer?

— Ja, det er da undervisningen virkelig blir lærerik — når du følger den av interesse.

— Hvordan fikk dere fjernet den?

— YLI tok opp saken og organiserte landsomfattende aksjoner. Flere skoler boikottet norskundervisningen, skriftlig arbeid i timene, eksamener og tentamener og noen skoler leverte blanke eksamensark. Det ble samlet inn nesten 1000 underskrifter blant husflidselevne, mye informasjon ble spredd og mange skoler var i proteststreik. Dessuten hadde vi ett forhandlingsmøte med KUD. Det er umulig å tvinge på oss karakterer hvis vi bare står godt nok sammen og gjør alt vi kan for å hindre det.

HVORFOR VI GIR UT DENNE BROSJYREN?

Vi ønsker å fortelle hva vi er, hva vi gjør og fremforalt at vår oppgave er å støtte deg. Men vi har et stadig tilbakevendende problem. Hvordan skal vi komme i kontakt med alle våre 63.000 medlemmer? Denne brosjyren er et middel. Telefon er et annet ... Men tenk deg telefonregningen ... Hvorfor kan ikke du ringe til oss hvis det er noe du vil ta opp eller bare prate med oss om? Hilsen oss 12 i sentralutvalget.

FOR ELLER MOT KARAKTERER?

Et aktuelt spørsmål i dag. Og NGS er for karakterer, bare så du vet det. Men denne diskusjonen er mye mer enn bare ja eller nei til karakterer. Diskusjonen i dag dreier seg om Evalueringsutvalgets andre innstilling, — som nettopp behandler karakterspørsmålet. — NGS ønsker å starte en debatt omkring denne innstillingen blant alle elever.

Landsmøte flertallets utgangspunkt er greit, de gikk imot hovedtrekkene i det som blir foreslått i den nevnte innstilling, og derfor oppfordret Landsmøtet alle sine medlemsskoler til å delta i en times undervisningsboikott torsdag den 28. september. — Hver skole kan selv bestemme om den vil være med, men oppfordringen er sterk: Bli med og vis hva du mener!

Evalueringss...

I denne brosjyren som dels ut på skolene, skriver NGS-ledelsens frekt og løgnaktig at streiken ble vedtatt på landsmøtet.

Nordhaug sier nei!

Fredag 8. september var det allmannamøte på Nordhaug videregående skole i Bærum. På dette møtet ble det fatta vedtak som tar skarpt avstand fra NGS-ledelsens politikk:

Det ble enstemmig vedtatt å gå mot Operasjon Dagsverk til Thailand-prosjektet.

Det ble vedtatt å gå mot NGS-ledelsens streik for karakterer 28. september. Dette vedtaket ble fatta med en stemme mot, og en avholdende.

Det ble istedenfor vedtatt at skolen mandag 25. september skal ha aksjonsdag hvor de skal dra rundt på andre skoler i distriktet å fortelle elevene der om hvorfor de boikotter NGS-streiken. De skal også propagandere hvorfor de er mot karakterer, og hvilke erfaringer de har med en karakterfri skole.

Røde Garde besøkte Nordhaug videregående skole og spurte Anne, Hilde og Jori om hvorfor de hadde stemt for disse vedtakene.

— Anne: Vi går på en skole uten karakterer. Vi ser at det fungerer bra. Ved rettledning fra lærern, og ved hjelp av de andre elevene vet vi allikevel hvor vi står faglig.

— Jori: Derfor går vi i mot streiken for karakterer. Og helst ville vi også gjøre noe mer. Derfor bestemte vi at vi skal ha en aksjonsdag mandagen for streiken, og fortelle elever på andre skoler om vårt syn på karakterer, og hvorfor vi er mot streiken.

— Hilde: Det er også viktig at vår skole støtter alle de elevene på andre skoler som er i mot

Foran Anne, Jori og Hilde.

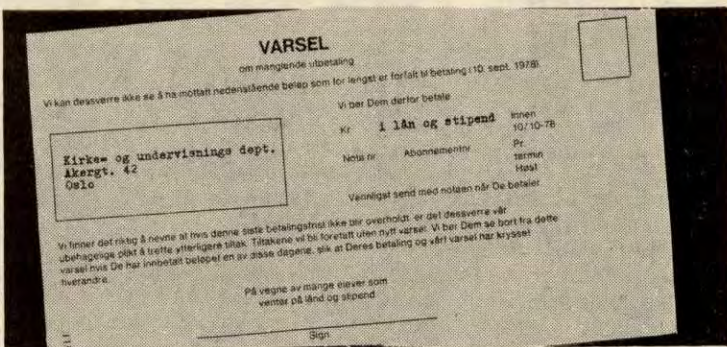
streiken. NGS-ledelsen har i alle andre saker, som f.eks. nynorske lærebøker gått mot streik som aksjonsmiddel. Men når det plut-

selig gjelder å forsvare karakterene, kan de streike!

Røde Garde avtalte med elevene på Nordhaug å være med

dem, på aksjonsdagen deres og lage reportasje. Følg med i neste nummer:

YLI MED VARSELKORT TIL MYNDIGHETENE

Dette brevkortet kommer tusenvis av elever til å sende KUD.

Et varselkort om at stipend og lån enda ikke er utbetalt, blir en viktig del av årets kampanje for tidligere utbetaling av stipend og lån. Vitsen er at flest mulig elever skal sende varsel til Undervisningsdepartementet om at pengene mangler, sier Lars Jacob Berg i YLIs sentralstyre til Røde Garde. For å forberede aksjonsuka 9.-13. oktober blir det større konferanser i Trondheim, Bergen, Oslo og Nordland. Dessuten har sentralstyret utgitt et hefte: «Vi skal vinne lånekasseaksjonen» med mye nyttig informasjon. Jeg oppfordrer alle til å kjøpe og lese det.

— Blir det streiker og demonstrasjoner?
— Det blir opp til skolene og distriktsutvalgene. Litt forskjellige typer markeringer har blitt diskutert.

ISFRONTEN HOLDER PÅ Å RAKNE

— Er det noe håp om at elevene i framtida skal slippe å vente fra 2 til 4 måneder på stipend og lån?

— Ja. For første gang merker vi tegn til at departementet gir etter. Tidligere når vi har presentert kravet om utbetaling seinest 10. september, har KUD vist oss en kald skulder og sagt at elevene selv må sørge for sin egen økonomi. I møtet 31. august og i brev til YLI har nå KUD begynt å diskutere tiltak som kan sette fart på utbetalingene. Blant tiltakene er nevnt

— tidligere melding om opp-
tak ved skolen til elevene (slik at elevene kan søke tidligere)

— utvidelse av forskuddsordningen for dem som søker om store lån

— forenkling av søknadsbehandlingen i Lånekassa.

Kravet om flere ansatte i Lånekassa blir avvist like steilt som før.

— Så vi kan regne med tidligere utbetaling i framtida?

— Nei. Det er forskjell på å diskutere løsninger og å gjennomføre dem. En sterk opinion har presset fram en mer positiv holdning i KUD. Vi vil selvfølgelig fortsette forhandlingene, men uten-
tusenvis av elever, foreldre og andre som følger KUD med argusøyne, og krever en løsning på de miserable forholdene — har ikke forhandlerne mye å stille opp med. Får KUD «ro» om saken, møter vi isfronten igjen. Aksjonsuka og arbeidet rundt den vil avgjøre mye, avslutter Lars Jacob Berg.

Fra skolegården

Mangel på skoleplasser

I følge Aftenposten 17/8 er ca 3 500 elever avvist helt fra den videregående skolen. Størst mangel på skoleplasser er det trolig i Troms. På Breivika videregående skole i Tromsø ble 808 elever avvist. Det

finnes ingen oversikt over hva som skjer med de som ikke kommer inn på videregående skoler. Myndighetene regner med at det er mellom 5 og 6 000 arbeidsledige ungdommer.

Unge Høyres målgrupper:

De viktigste målgruppene for Unge Høyre i nærmeste fremtid er gymnas- og yrkesskolesektoren. Det er på denne bakgrunn at Unge Høyres landsforbund nå har begynt å arrangere mål-

gruppekurs. Vi ønsker å skolere våre tillitskvinner og -menn i skolepolitiske spørsmål slik at vi kan styrke og befeste vår stilling sier UH's viseformann Terje Svabø... (Sandefjords Blad 19/8)

Internasjonal uke til Eritrea

Sentralstyret i YLI har vedtatt at den internasjonale uka i år skal være om

Eritrea. Uka skal arrangeres i november og skal gå til et skoleprosjekt.

NY LÆRLINGELOV

I et vedtak angående forslaget til ny lærlingelov ser YLI's sentralstyre positivt på at loven skal bli gjeldende for hele landet.

YLI krever at loven må pålegge arbeidsgiverne å opprette lærekontrakt med en gang en begynner i bedriften, og ikke tillate 6 måneders prøvetid før kontrakten skrives. Det

vil være en garanti mot vilkårlig behandling av lærlingene mener YLI.

YLI går også mot at arbeidsgiverne skal få veto rett mot at nye fag skal legges inn under lærlingeloven. Det vil de få dersom forslaget om at «tariffpartene» (LO og NAF) må være enige for at et fag skal få fagstatus.

Med skjegget i postkassa

Lars Benestad kom rasende inn på Røde Gardes kontor: «Jeg er offer for statens strutsopolitikk! De presser inn folk på skolen, men har ikke jobber eller lærlingeplasser til dem etterpå. Nå står jeg plutselig uten hverken jobb eller elevplass.»

Lars gikk i fjor i 1. klasse på sterkstrøm-linja på Sogn Videregående i Oslo. Utover vinteren ga lærerne inntrykk av at det ikke var noe vanskelig å få lærlingeplass til høsten dersom han ønska det. Men da Lars i våres så søkte plass på en mengde Oslo-bedrifter, fikk han nei overalt.

Han søkte da om opptak i 2. klasse på sterkstrøm. Og glad var han da han i sommer fikk brev om at han var kommet inn. Han møtte opp til første skoledag — da viste det seg at bare 3 elever hadde møtt fram til hans klasse.

Lars ble så syk i to da-

ger, og det skulle bli en skjebnesvanger sjukdom. Da han kom på skolen igjen, fant han ikke klassen sin. På lærerværelset fikk han opplyst at klassen var oppløst, fordi det var for få elever!

Nå står han der med skjegget i postkassa. Skolen sa de skulle prøve å hjelpe han med lærlingeplass, men det har de ikke klart. Heller ikke å skaffe han plass på noen annen skole.

Mitt råd til andre: Stol ikke på det skoleledelsen sier, begynn alt om høsten å søke etter lærlingeplass! sier Lars.

Sykepleierelevene til streik:

TURNUSTJENESTEN SKAL VEKK

Vi har vært på besøk på Statens Sykepleierskole i Oslo. Sykepleierelevene planlegger streik mot 4 måneders turnustjeneste i slutten av oktober. Finn, Mildrid og Bjørn fra 76-kullene, Jonas fra 77-kullene og Jan fra 78-kullene forteller oss hva turnustjenesten er for noe og om planene for streiken.

Finn: Turnustjenesten ser vi på som en videreføring av pliktåret. Vi greide å få avskaffet pliktåret i 73. Men allerede høsten 74 lanserte Sosialdepartementet turnustjenesten for oss.

Jan: Turnustjenesten er 4 måneder pliktjeneste etter endt utdanning. Det verste er vel egentlig at vi ikke får begynne å arbeide hvor vi vil. Sosialdepartementet skal godkjenne turnusplassene. Og for oss betyr det at vi må arbeide på disse stedene.

— Hva er argumentene deres mot turnustjenesten?

Jan: Departementet bruker oss til å fylle de største hullene i sykepleiermangelen. Sykehjem blir godkjent — der er jo sykepleiermangel åpenbar — mens Norges nest største sykehus (Haukeland) bare tar 2 turnuskandidater.

Jonas: For oss er det et prinsipp at 3 årig utdanning skal føre fram til offentlig godkjenning som sykepleier. Vi skal ha en så god utdanning at det er unødvendig å slenge på 4 måneder. Departementet sier at turnustjenesten skal kompensere for tapt praksis ved den nye semesterordningen. Dette er tull. Turnustjenesten har ingenting med utdanning å gjøre. Ingen,

hverken skole eller sykehus, har noe ansvar for oss denne tiden. Vi får bare vanlig erfaring som sykepleiere.

Nye turnussykepleiere hver 4. måned fører til stort gjennomtrekk i avdelingene. Dette går utover allerede hardt pressa sykepleiere, og i siste omgang selvfølgelig pasientene.

— Hvorfor tvilholder departementet på turnustjenesten?

Mildrid: Argumentene deres faller totalt igjennom. Det er helt ulogisk at de skulle pålegge oss turnustjeneste fordi vi ikke skal reise til utlandet på arbeid uten praksis hjemmefra, som er et argument. Det ligger andre ting bak, som de sjølsagt aldri sier. Som Jonas sa — fylle de verste hullene i sykepleiermangelen.

— Hva har NSEL gjort tidligere?

Mildrid: Høsten 74 streika vi i en dag. Resultatet av den landsomfattende streiken var at turnustjenesten ble forkortet fra 6 til 4 måneder.

Høsten 76 hadde vi også en dags streik. Den ga også resultater. Da fikk vi samme lønn i turnustida som når vi begynner i stilling som godkjent sykepleier. I mai i år delte vi ut løpesedler og hadde demonstrasjonstog i Oslo. NSEL (Norske Sykepleier-

elevers Landslag) har invitert departementet til åpne møter 3 ganger i løpet av kort tid. Men de nekter å møte oss.

— Hva er planene denne gangen?

Jan: Her på skolen har vi dannet aksjonskomite som har delt seg inn i 4 forskjellige grupper:

- Diskusjonsgruppe
- Støtte og økonomigruppe
- Pressegruppe
- Undervisningsgruppe

Det viktigste nå er å skolere oss sjøl i argumentasjonen mot turnustjenesten. Den må sitte som spikra når vi skal ut for å samle støtte blant sykepleierne på Rikshospitalet. Først litt seinere skal vi diskutere streik med folk og legge opp streikedagene. Vi skal organisere alternativ undervisning, stands-opplegg, parolamaling o.l.

— Har streik noen virkning på en skole? Dere rammer jo ikke staten økonomisk slik arbeidsfolk gjør når de streiker?

Finn: Måten vi kan presse departementet på, er å skape et politisk press og få opinionen med oss — slik at departementet blir stående totalt isolert når det gjelder turnustjenesten. Jeg tror at støtten utenfra, blant folk flest, er helt avgjørende for om vi skal lykkes.

Streiken i oktober er høydepunktet i aksjonene våre.

Bjørn: Fram til streiken skal vi være overalt med løpesedler, diskusjonsmateriale og argumenter.

Elevkorrespondent

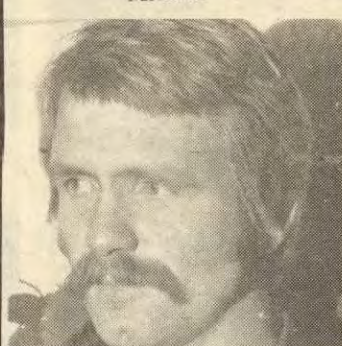
Jan.

Jonas

Mildrid

Bjørn

Finn

Atomkraft, nei takk!

«Vet dere hvor langt vi har gått tilsammen? 7–8 ganger rundt ekvator! Vi har marsjert fordi vi er redde og sinte, og fordi denne marsjen er nødvendig for å stoppe atomkraften.» Med disse orda ble 25 000 mennesker mottatt på plassen foran Christiansborg Slott søndag 27. august. Her endte atomkraftmarsjen fra Stevns til København, ei strekning på 8 mil. 700 folk hadde starta fredag morgen fra et sted hvor det var planlagt et atomkraftverk.

Et hav av mennesker, paroler og «smilemerker» møtte Røde Garde da vi slutta oss til marsjen lørdag formiddag. Vi så hvordan toget vokste og vokste. Vi var med på en kjempefest lørdagskvelden, ble inkvartert sammen med 5000 mennesker på 7 skoler natt til søndag, og fikk godord av vaktmesterne med på vegen videre.

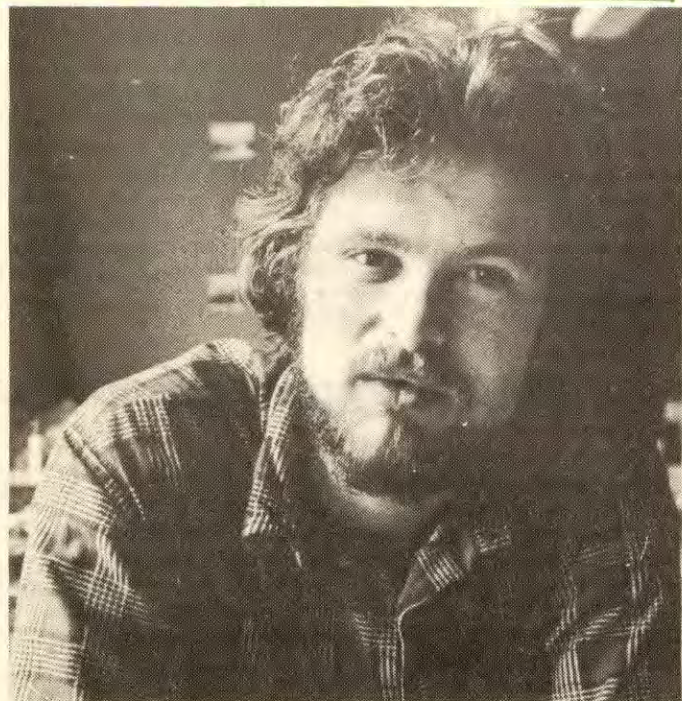
Natur og Ungdom hadde arrangert fellesreise fra Norge. De sørga for at det var egen norsk seksjon både i Barselbäckmarsjen og i toget til København.

**Kernekraft skal stoppes, aldrig gir vi opp,
kernekraft skal stoppes, aldrig gir vi opp,
vi blir et tre med dybe, dybe røtter,
aldrig gir vi opp.**

Denne sangen hørte vi hundrevis av ganger. Og slagord: «Hva skal vekk – Barselbäck. Hva skal inn – sol og vind!» Vi glemmer heller ikke parolen. «Bedre aktiv i dag enn radioaktiv i morgen.»

Natur og Ungdom:

*Avviser
a-kraft
uansett*

— Hvorfor er dere mot atomkraftverk, formann i Natur og Ungdom, Trond Amundsen?

— Atomkraftverk er en slags dampkjele. Energien som utvikles ved spalting av uran brukes til å varme opp vannet med, og varme-energien overføres til elektrisk energi. I denne prosessen blir det skapt avfallsstoffer, bl.a. plutonium som er radioaktivt i 500 000 år. Dette er et livsfarlig radioaktivt stoff som det ikke finnes lagringsplasser for. Når et atomkraftverk har vært i drift i 20 år må det tas ut av produksjon, for da er verket sjøl så radioaktivt at det ikke kan brukes før om flere hundre år.

A-KRAFT ER SENTRALISERENDE

Miljøbevegelsens standpunkt er grunnleggende. Hvis det først går galt vil det få konsekvenser og et ulykkesomfang som hittil er ukjent. Denne sjansen vil vi ikke ta. I tillegg er A-kraft som energiform sentraliserende, og vil føre til at det blir bygd opp overkontrollerte politisamfunn rundt A-kraftverkene.

— Natur og Ungdom arrangerer turer fra Norge for å delta i atom-marsjer i Sverige og Danmark. Hvorfor?

— Det er viktig å vise at også i Norge er motstanden mot atomkraft stor. Og det er en selvsagt ting å støtte

motstandsbevegelsene i Sverige og Danmark. Smilemerket mot atomkraft er nå trykt på 14 forskjellige språk. Det er virkelig svær internasjonal motstand.

Dessuten har disse marsjene en mobiliserende effekt for de som er med. Det gjør at vi kan stille sterkere i kampen mot atomkraft i Norge.

OGSÅ I NORGE

— Hvilke planer for atomkraft foreligger her hjemme?

— Stortinget skal ikke ta standpunkt til atomkraft før i neste stortingsperiode, men det arbeides på spreng med tekniske forberedelser. Granli-utvalget som skal vurdere sikkerhets-spørsmålet består f.eks. av 18 erklærte tilhengere av atomkraft og bare 3 motstandere. Dessuten skal utvalget bare vurdere sikkerheten isolert sett, ikke i forhold til mennesker og samfunn.

Det var snakk om å legge et atomkraftverk på Lindås ved Bergen for noen år siden. Da planleggerne var på befaring, ble veien sperret av lokalbefolkninga. Dette gir håp for kampen framover.

— Hvem presser på for å få atomkraft her hjemme i Norge?

— Det er den energislukende storindustrien, de store politiske partiene, og store deler av planleggingsapparatet. Mot dem må vi reise en folkebevegelse når spørsmålet blir aktuelt.

— Er Natur og Ungdom mot atomkraft for evig og alltid?

— Vi avviser A-kraften som en energiform uansett. Ødeleggelsene A-kraften fører med seg kan ikke unngås, de er lovmessig forbundet med A-kraft. A-kraften er også forsvart med at det skaper arbeidsplasser. Men all energiutbygging betyr at du erstatter menneskelig arbeidskraft med maskiner og høyt utviklet teknologi. Derfor er dette argumentet latterlig, avslutter formannen i Natur og Ungdom.

Til venstre og over: Helga 25-27/8 demonstrerte til sammen 40 000 mot atomkraftverk to steder i Danmark. Her fra marsjen som gikk inn til København.

Under: Lørdag ettermiddag marsjerte 5000 atomkraftmotstandere inn på ei sver slette for å hvile. Nå skulle det smake godt med en røyk! Men først måtte sletta ryddes for brannfarlig tørt gras. 5000 mennesker satte i gang. Etter 10 minutter lå en kjempehaug midt på sletta.

Natur og Ungdom:

Natur og Ungdom ble stiftet i 1967, og er i dag den eneste ungdomsorganisasjonen på landsbasis som jobber med miljøvern. Natur og Ungdom har knapt 5000 medlemmer fordelt på 70 lokallag. De gir ut et blad som heter «Skog og Mark».

I høst står organisasjonen foran mange viktige saker:

— En oljepolitisk aksjon som stiller parolen «Nei til boring nord for 62. breddegrad» er allerede igang.

— I oktober skal NU delta i en fellesnordisk miljømarkering for å få fram et positivt og realistisk alternativ til atomkraft og økt energi-produksjon.

— «Atomutvalget» eller Granlitutvalget sin innstilling skal bli møtt med skikkelig motinformasjon.

— Kreftene skal kastes inn for å verne Alta-vassdraget som står i akutt fare.

— Natur og Ungdom arbeider også med å skaffe levedyktige kår for folk i utkantene og for høyning av Norges sjølbergingssevne.

— Organisasjonen har også deltatt aktivt i aksjoner mot motorveier og i arbeid for bedre utbygging av kollektivtransport.

Alle som er interessert i å ta i et tak er velkommen i Natur og Ungdom. Medlemskap koster 25,- kr. for et år og hovedkontoret kan formidle adresser til lokalgruppene. Kontoret ligger i Stenersgt. 16 i Oslo og telefonnummeret er 41 93 11.

«Så tidlig som i 1956, da Mao summerte opp de negative erfaringene fra Sovjet, satte han fingeren på en god del av de feila som de albanske lederne opphøyer til skyene og gjør til udødelige prinsipper. I Maos kritikk av det som var feil under Stalin, kan en se en del av det som de albanske lederne i dag gjør til en dyd.» Dette sa Pål Steigan bl.a. da Røde Garde snakket med han om motsigelsene mellom Kina og Albania.

Hva er det som har skjedd mellom Kina og Albania, Pål Steigan?

— Det har skjedd et brudd i den kommunistiske verdensbevegelsen, og det er det første store bruddet siden bruddet mellom Kina og Sovjet tidlig i 60-åra. Albania og Kina har stått veldig nært hverandre, særlig i åra etter 1960. I de seinere åra har motsetningene mellom de to landa økt kraftig, og i sommer kom det til et åpent brudd hvor Albania nå beskylder Kina for å være «imperialister» og «krigshissere», og de sier at Mao Tsetung var leder for «et kapitalistisk Kina» osv. De albanske lederne kritiserer ikke bare Hua Kuo-feng og de kinesiske lederne etter Maos død, men retter faktisk hovedangrepet mot Mao Tsetung og Kinas tidligere statsminister Chou En-lai og den politikken de la opp.

BENEKTER VERDENSSITUASJONEN

— De albanske lederne vil ikke innse at verdenssituasjonen har forandret seg. De holder fast ved et bilde av verden slik den var tidlig i 60-åra. De nekter for kjensgjerninger som at Sovjet er på offensiven over hele verden, at landa i den 3. verden spiller en langt mer aktiv og ledende rolle i dag, og at det er fare for en ny verdenskrig. På denne måten går de i virkeligheten Sovjets ærend. Og vi ser at de albanske angrepa er nesten ord om annet det som står i f.eks. Pravda. Lederne i Kreml har da også trykket de albanske lederne til sitt bryst og sagt — se hvor fæle kineserne er.

— Et av områdene de albanske lederne angriper aller hardest, er den kinesiske utenrikspolitikken. På dette feltet fører Kina en ganske annerledes politikk enn de gjorde før?

— Kina ser at Sovjet forbereder en ny verdenskrig. Krigen i Eritrea og på Afrikas Horn og de siste begivenhetene på Svalbard illustrerer godt det som Kina mener. Sovjet prøver nå bl.a. å innringe Kina. De gjorde statskupp i Afghanistan, et kupp som var blodigere enn Chile-kuppet og i et land som er dobbelt så stort som Chile, men som nesten ikke blir lagt merke til her i landet. De har provosert fram Vietnams krig mot Kampuchea.

KINA EN KRIGSHISSER?

Kina prøver å bryte ut av denne omringingen ved å knytte vennskapelige kontakter til flest mulig land, dels ved sine grenser og dels til land som selv er trua av Sovjet. Det gjelder land som f.eks. Jugoslavia og Romania. Albanerne angriper Kina og sier de truer freden på Balkan fordi de har starta et slikt aktivt diplomati. Men Kina har ikke en eneste soldat på Balkan, mens Sovjet har massevis i og rundt Balkan. Da er det opplagt at det er noe som ikke stemmer.

— Hva betyr dette bruddet for de norske kommunistene?

— For det første synes vi det er beklagelig når det albanske partiet nå rykker ut mot verdens største sosialistiske stat og den største kommunistiske lederen i de siste 50 åra. De stiller seg utafør den kommunistiske verdensbevegelsen. Det er skadelig for verdens folk, og ikke minst for folket i Albania.

AKPs LINJE HAR VÆRT KLAR

På den andre sida er det svært nyttig at denne kampen kommer opp. Det har vært en del uklarhet og vasking omkring disse spørsmåla, overfor Sovjet og

rundt viktige prinsippsspørsmål i den kommunistiske verdensbevegelsen i mange år. Nå får vi en kamp, og det fører til klarere linjer, og det er positivt.

I AKP(m-l) har vi stort sett tatt stilling til disse spørsmåla før vi visste at det ville bli en stor internasjonal kamp om dem. Våre prinsipper er slått fast i parti-programmet fra -76 og i tidligere partidokumenter.

— Hvorfor har da AKP(m-l) ikke sagt noe om disse internasjonale motsigelsene før?

— Vi har sett dette som et internt anliggende i første rekke mellom to partier, og vi ønska ikke å bidra til å blåse opp motsigelsene. Det kunne fiendene våre utnytte til å skape splittelse. Dessuten håpa vi jo på at de albanske lederne kunne overtale til å legge om kursen sin. Det viste seg å være umulig.

— Når Enver Hoxha i -74 utropte Mao og KKP til ledere for verdensproletariatet og i dag stempler dem som ledere for borgerskapets diktatur i Kina, da må noe ha skjedd innafor partiet i Albania i mellomtida?

KINAVENNER LIKVIDERT

— At det har skjedd noe innafor det albanske partiet som har ført til dette her, er jo helt opplagt. Så tidlig som i 1974 ble framtrede vennen av Kina i sentralkomiteen og politbyrået likvidert, nettopp fordi de støtta Kina. Dette er noe som ikke har kommet fram før nå i det si-

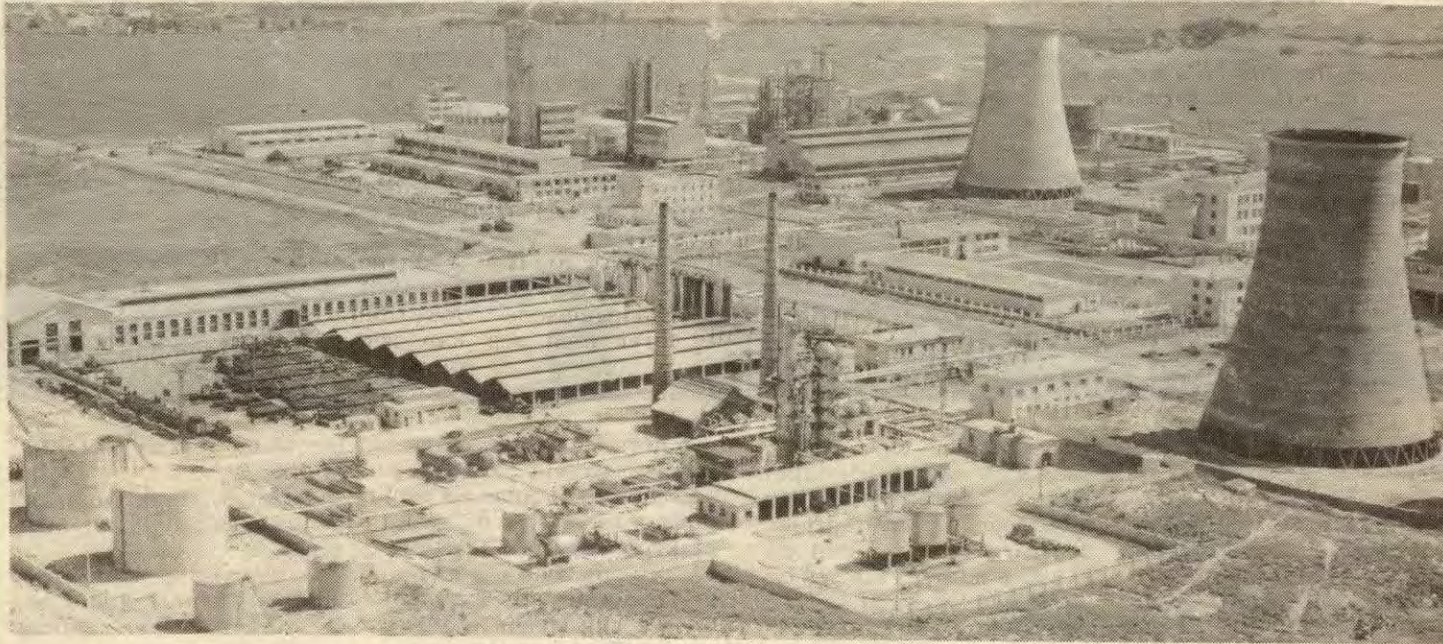
ste. Men at det har vært harde kamper i landet og store utrenskninger, er helt sikkert, men foreløpig vet vi ikke nok om det.

De albanske partilederne har ei linje for indre partikamp som hindrer at kampen blir ført på en riktig måte. De sier at det er bare ei linje i deres parti, og alt annet er bare agenter og banditter. I motsetning til i Maos parti, hvor de hele tida har gått ut fra at det finnes motsigelser i paritet og at svært mange av disse motsigelsene er motsigelser i folket, som må løses gjennom en åpen og stor debatt hvor folk kan skifte standpunkter. I Albania blir en opposisjon veldig fort stempla som banditter, uten at standpunktet deres har vært ute til virkelig prøving. Dette gjør det lettere for revisjonistiske elementer å skape ei utarting innafor partiet.

UMULIGE FORHOLD

— Hva slags forhold er det i dag mellom AKP(m-l) og Arbeidets Parti i Albania?

— Det sier seg sjøl at det er et umulig forhold, fordi i godt over et år har de albanske lederne angrepet det vi står for som «kontrarevolusjonært», «anti-marxistisk» osv. Men de har ikke svart på et kameratslig, men kritisk brev som vi sendte dem i fjor høst. Det betyr at de gir blaffen i et lite parti som oss. Når de sier at Kina krenker mindre partier, kaster de stein mens de sitter i glasshus. De albanske lederne må ta det fulle ansvaret for at det er blitt et umulig forhold.

Store deler av den albanske tungindustrien er bygget med kinesisk hjelp. Her oljeraffineri i Fieri.

«Ungdom, Purk og Røvere i Tromsø by»

Det skjer jo så mye i denne byen! Først skulle vi lage et stykke om politivold, men så reiste ungdommen seg og krevde Lærfabrikken som ungdomshus. Hva var da mer naturlig enn å koble disse to tinga sammen?

Det er to av medlemmene i teatergruppa «Raska På» fra Tromsø som sier dette i en samtale med Røde Garde.

— Dere har lagd et stykke under arbeidstittelen «Ungdom, purk og røvere i Tromsø by». Hvorfor tror dere det fikk sånn kjempemottagelse på Troilltampen i sommer?

— «Det må gudene vite!», sier de i kor og ler. — Folk var lei av sjarkene, kanskje. Eller kanskje heller — det traff noe folk er svært opp-tatt av — ved siden av sjarken. Men det viktigste er muligens at vi tror vi har fått fram personene i stykket, følelsene mellom Turid og Tore f.eks. Den virker ekte. Og storesøster Astrid (typisk storesøster), og journalisten Herulf Smuss, som er ansatt i Dirty Tidend (typisk råttent journalist). I det hele tatt tror jeg vi har klart å få fram skillet som er mellom dem som er med og dem som er mot, og forskjellen på dem som er med. Vi har diskutert enkeltreplikker i timevis og flirt mye!

— Er det vanskelig å drive ei teatergruppe?

— Ja, ofte kommer lange perioder med endeløse diskusjoner og terping, perioder da ingenting utvikler seg

og det ikke skjer noe nytt. Den verste tida er før man har kommet ordentlig i gang og begynt innøvinga. Det tror vi er fordi alt er så usikkert enda — blir det stykke eller blir det ikke? Det er spørsmål om forandring hele tida; det er så mange alternativer og meninger om hva som er rett. Noen ganger er det vanskelig å holde gruppa sammen, og det er selvfølgelig problemer med øvingslokaler. Vi har øvd på Grønnåsen skole, men nå når skolen tok ferie fikk vi ikke øve der mer.

STARTA MED TROMSFISKSÅKEN

— Hvordan starta dere «Raska På» og hvordan har dere utvikla gruppa?

— Vi starta i okt. -77. De fleste av oss jobba i fiskeindustrien og var svært opp-tatt av den berømte Tromsfisksaken. Den skulle akkurat da opp i retten, og vi ville drive støttearbeid for de oppsagte arbeiderne. Vi ville fortelle sannheten om hvordan bedriftsledelsen behandla arbeiderne, om pressa,

om oppkjøpte tillitsmenn og om purken. Å lage en sketsj om dette, fant vi ut, var en ny vri i støttearbeidet. Flere vil gjerne se teater enn å ta imot en løpeseddel på gata. Men nå var jo Tromsfisksaken så omfattende at det ble et helt teaterstykke, og ingen liten sketsj. Under arbeidet med «Kutt, sløy og sloss», som stykket ble å hete, bestemte vi oss for å lage ei fast gruppe.

— «Raska På» er ikke et resultat av «teaterdilla», altså?

— Nei, ingen av oss hadde jobba med teater før, og vi hadde såvisst ingen drømmer om å bli skuespillere — vi ville fortelle noe. På veien har vi fått verdifull hjelp fra Hålogaland Teater og en fra Hålogaland Amatørteaterselskap.

POLITIVOLD OG KAMP FOR ET STED Å VÆRE

— Det nye stykket deres om ungdom og politivold tegner til å bli en kjempesuksess...

— Vi håper det — temaet er iallefall aktuelt nok! Vi er unge sjøl, kjenner problemene på kroppen og skulle derfor ha alle muligheter til å lage et godt og realistisk stykke.

— Vi hører dere har foran-

dra stykket mye underveis?

— Ja, det skjer jo så mye i denne byen! Først tenkte vi å lage ei historie om politivold, men så reiste jo ungdommen seg og krevde Lærfabrikken som ungdomshus. Disse to tinga er nært knytta sammen — de fleste ungdommene er forbanna på purken og de vil ha et sted å være. Hva var da mer naturlig enn å koble disse to tingene sammen?

— Planer for framtida?

— Vi ble svært entusiastiske over den gode mottagelsen på Troilltampen, og nå vil vi spille stykket masse! Vi skulle ønske vi kunne få leie en fast plass i byen å spille stykket. «Kutt sløy og sloss» ble altfor lite spilt fordi vi ikke hadde lokaler. Nå skal vi sloss for en sal et eller annet sted i Tromsø.

— Vi har fått stor tro på teatergruppa vår etter hvert, sier to glade jenter. — Vi har en fast kjerne med folk og alle har lyst til å fortsette.

Litt usikre og redde for å si det høyt, kommer det fra dem til slutt: «Kanskje vi en gang får mulighet til å dra på turné?»

Se nærmere opplysninger i Klassekampen og lokalpressa til høsten når stykket blir satt opp. Du må ikke gå glipp av det!

røde garde
korrespondent

Det æ ikke så greit for Bønna

Dette er et utdrag fra «Boka om Kalle og Reinert» av Espen Haavardsholm. Den handler om ungdom, arbeidsløshet og politivold. Boka har allerede blitt angrepet av politiet som har prøvd å hindre at Espen Haavardsholm skal få fortelle om boka på skoler i Akershus. Det tar vi som et tegn på at boka virkelig stiller seg på ungdommens side i kampen mot politivolden. Boka kommer ut 28. september på Gyldendal og kommer til å koste 56 kroner.

uten trøst. Det er klart jeg kunne si tel Bønna:

— Pass deg, kunne jeg si, du burde stoppe før're er for seint. Se åssen det er gått med Stemmy, sånn kan det gå med deg åsså, om du ikke bestemmer'ei for å si stopp snart og kutte helt.

Det er klart jeg kunne si

nes jeg ført dårlig om. Men jeg visste're ikke, jeg ville ikke tru på det heller. Det jeg visste, var at Bønna alltid var en støver tel å skaffe seg gryn når det var stoff han var ute etter. Det hadde han greid denne kvelden åsså, og jeg var med på det. Så jeg sa ikke no', jeg

— Jada, sier a. Ja itte direkte røykt, men.

— Åjaveljanei, sier jeg. Men vir'ru det da a?

— Nei, det er klart, sier Bønna og trekker fra gryna fra lomma igjen.

— Hvis det er sånn så, jeg visste ikke det jeg. Det er ingen skam å snu, er'e ikke det dem sier?

Det sier'n, svinet. Åsså ler'n lavt.

Men han skjælver på handa, for du kan se at han regna saka for biff, og de ståla Laila hadde å bidra tel potten med ville vi ikke få mer enn et par gram for.

Men Mai-Britt har bestemt seg. Det demrer for a

at det ikke er no garden party hu er bedt med på, men hu har bestemt seg. Hu vi'kke trekke seg nå.

— Neida, sier'a lavt og ser ner. Je blir me, je.

Åsså skotter'a fort opp på meg, akkurat som hu er redd for å si no gærnt. Så jeg veit ikke jeg, åssen det er eller ikke er, men jeg blir veik på en måte og legger armen rundt skuldra på henger og vi går opp i parken og finner vårs en plass i nærheta av dem andre som har med seg musikk. Bønna går og blir borte ei stønn og når'n kommer telbake har'n fiksa et blåss.

Nå er'e ikke så greit for Bønna heller. Du kan si at Bønna, han er en helt harmløs fyr. Han æ ikke noen pusher, han æ ikke noen profitør. Han er bare arbeidsløs, ikke sant, sånn som vi er alle fire, åsså blir'n neffor av og tel, sånn som vi alle blir og nar'n blir neffor, så er'e sånn at han

har vent seg tel å ri'n a med stoff. A'ent er'e ikke. Noen er alkiser og noen er stoffkiser og noen greier seg uten trøst — men du ska'kke skyte på alkisen og stoffkisen og si at det er dem som har skylda, for det er'e ikke. Sånn som byen er her hvor vi lever, så er'e vanskelig å greie seg

det. Men jeg sa det ikke da, for jeg likte å ta en rus sammen med Bønna åsså, det var så mye liv og leven omkring Bønna. Jeg visste're ikke, men jeg hadde en mistanke om at det hendte han skaffa seg ekstra ståler ved å kjøpe og selge litt i smått, og det synes jeg dårlig om, det sy-

ler sånn, jeg sa bare tel Mai-Britt:

— Hør du, du veit at disse penga skal gå tel hasj, ikke sant?

— Ja, sier a, men etter uttrykket hennes å dømme, så virker'e ikke særlig overbevisende, nei.

Jentene i Veslefrikk etter storoppptreden i Sverige:

I høst kommer Veslefrikk med LP på MAI. Noe å glede seg til!

MAFIA BESTEMMER MUSIKKEN DU SKAL LIKE

— Festivalen ga oss et innblikk i hva slags pengesirkus popbransjen er. Når direktøren for plateselskapet er bestekamerat med managersjefen, ser du hulheten i myten om at «folk får det de vil ha».

— Publikum på festivalen var flott og tok godt imot oss. Det å delta var en fin opplevelse.

Disse inntrykkene er noe av det Hege og Anne Grete i rockegruppa Veslefrikk fikk med seg fra festivalen i Stockholms ishall 19. august i år.

COCKTAILPARTY

— Men rundt sjølve konserten var det en hel del sirkus?

— Ja, det starta allerede før konserten. Da hadde vi fått beskjed om at vi skulle få noe mat. Og da vi kom til ishallen og de sa at vi skulle få noe drinker bak scenen, begynte jeg å lure, sier Hege.

— Det viste seg å være et sånt cocktailparty der folk sto rundt omkring med champagne, og vi fikk såne knøttsmåloffskiver med kaviar. For oss som var dødssultne, var jo det helt vilt, sier Anne Grete.

EN GJENG MED MAK

— Og etter konserten var det fest — direktøren i Ema Telstar fylte 30 år, og alle som hadde deltatt på konserten pluss toppen i showbusiness i Sverige var der, blant annet Abba og en masse damer i pels som presenterte seg som søster til den og den osv., fortsetter hun.

— Det var virkelig sprøtt å se. Det ga oss et innblikk i hva slags monopol denne klanen med folk har over musikklivet. Alle toppene er kamerater med hverandre, og til sammen har de monopol på markedet. Det er de som bestemmer hvem du skal høre på mens du drikker pilsen din en lørdag.

— Og vi fikk veldig bra hjelp av dem som stelte med det tekniske — lyden og sånt, legger Hege til.

dag, sier Anne Grete, og det er sånn i Norge også. For eksempel Yngvar Holm som er leder for EMI-Norge. Han har samtidig fast spalte i Det Nye der han anbefaler plater. Du kan jo gjette hvilke plater han skriver om.

— Det sies at folk får det de vil ha, men det er ikke sant. Det er denne gjengen som bestemmer hva du får, og til og med hva du skal like, sier Hege.

— Men er det ikke best å la være å delta på såne arrangementer?

— Det er klart at hele dette opplegget er kommersielt til tross. Sjøl om vi fikk si hva vi ville på scenen, hadde de aldri brukt oss hvis de ikke trudde de kunne tjene penger på oss, sier Hege. Men hvis ikke vi hadde spilt der, så hadde en annen gruppe gjort det. Og det hadde vel ikke vært noe bedre?

— Hvis Thon hadde ringt i morra og spurt om vi ville spille på Ribo en måned, så er det klart Veslefrikk ville gjort det, sier Anne Grete.

— Det kan være farlig når arrangørene vil bestemme hva du skal spille — eller de kan skibbe deg når de hører hva slags musikk du ikke spiller. Sånt skjer, Bazar blei for eksempel skibba fra en jobb på Ribo, og de opplevde sånt flere ganger. For dem som er proffe, kan sånt være farlig fordi de ofte er avhengig av jobbene økonomisk. Det er lettere for oss som er amatører — vi kan jo si nei, sier Hege.

— For å gjøre noe med dette, er det viktig at folk spiller sjøl, da skjønner de straks mer av hva som foregår. Og dessuten skulle det være mange flere steder hvor vi kunne spille, sånn som for eksempel Hard-rock-kafeen i Trondheim, slutter Hege og Anne Grete.

plater — bøker bøker — plater

To perler for blues-venner

Johnny Winter og John Mayall er navn som ruver når det er snakk om blues. Det har lenge vært stille om begge to, men nå er de igjen aktuelle med nye album. Og bluesfolket har virkelig fått sin dose for en stund framover.

I 1972 knakk Johnny Winter helt sammen av heroinmisbruk. Det er hyggelig å se at han nå ser ut til å ha kommet over dette og fått tilbake arbeidslysta. Nylig produserte han et album for Muddy Waters, og hans egen «White, hot & blue» er blitt ei gnistrende skive. Stort sett enkle 8- og 12-takter, men det er så visst ingen grunn til å gjøre det mer komplisert når de utføres på denne måten. Munnspeilet har fått en kraftig renessanse. Johnny Winter synger rått og brutalt, og drar i gang gitar-solier på sin helt særegne måte. Med seg har han bl.a. broren Edgar på piano.

Winters 10 år eldre engelske kollega, John Mayall, er ute med en live-innspilling, «The last of the British blues». Mayall har kasta saksofonen ut av bandet sitt og spiller rytmisk og blues sånn vi kjenner den fra det legendariske «Bluesbrakers» som han stifta i 1965. John Mayall vil ikke minst bli huska for å ha fått fram den ene utrolige gitaristen etter den andre; Eric Clapton (Cream), Peter Green (Fleetwood Mac) og Mick Taylor (Rolling Stones). James Quill Smith som han nå har med seg, ser ikke ut til å bli noe unntak. Den tekniske kvaliteten er ikke like bra på hele plata.

JOHNNY WINTER:
WHITE, HOT & BLUE
Blue Sky (CBS) 82 963

JOHN MAYALL:
THE LAST
OF THE BRITISH BLUES
ABC records AA-1086

Konrad

Det er unødvendig å vite lite om Sovjet!

Trur du det er logn, når AKP(m-l) sier det har vært kontrarevolusjon i Sovjet? Trur du ikke det finnes et borgerskap i Sovjet? Trur du ikke at Sovjet utbytter COMECON-landa? Les denne boka!

RAR-band med nytt album!

Billig etterligning av Bob Marley? Nei. Vel er det en slående likhet mellom det engelske bandet «Steel Pulse» og «reggae-kongen», instrumenteringa er nærmest identisk og det er ikke vanskelig å høre at vokalist, Basil Gibbidon, har hørt Marleys viser mer enn en gang. Men som aktive i «Rock Against Racism»-bevegelsen i England er Steel Pulse langt mer enn en kopi av Bob Marley. Alle låtene på LP'en har de lagt sjøl. Den musikalske kvaliteten varierer sterkt, men representerer utvilsomt noe av det beste i reggae-musikken. Tekstmessig er de de beste! Mens Bob Marley nå skriver meningsløse låter om religion og hvor godt det er med en «ganja-trip», er tekstene på «Handsworth Revolution» gjennom-syrt av kjærlighet til det svarte folket og støtte til kampen for demokratiske rettigheter, frihet og uavhengighet. De har allerede fått fram to hits fra albumet: «Prodigal Son» og «Ku Klux Klan».

STEEL PULSE:
HANDSWORTH REVOLUTION
Island ILPS 9502

Jonas

Blinksqudd for Hoem

Edvard Hoems nye roman på Det Norske Samlaget heter «Gi meg de brennende hjerner». Forlaget skriver dette om boka:

«Denne nye romanen er den første i ein trilogi. Det er ein historisk roman, om åra 1917–1918 i ein by inne i fjordane, med snøfjell over og sjøen under. Staden kan vere ein stad på Vestlandet. Her lever folket gjennom ei tung tid, med krig, fattigdom, svolt og kulde, arbeidsløys og mykje meir. Men alt er ikkje grått. Her er humor og varme, ungdom og kjærleik, livet lever. Bak dette mylrande og levande bylivet, med menneske som kjem nær og grip oss, der lever den store verda. Det driv sjølik i land i byen ved fjorden, torpederte sjøfolk. Krigens kastar skugge over alt. Og i Noreg er det politisk uro, som i byen ved fjorden. I Arbeidarpartiet står dei ulike retningane mot kvarandre, både i byen og i landet. Boka fører gjennom den russiske revolusjonen fram til landsmøtet i Arbeidarpartiet i 1918, då Tranmæl-retninga vann.

Dette er norsk historie, det er samtid og politikk, men det er også liv og død, gleder og tårer, levande menneske som ein seint gloymer. Og det er skildra i eit språk så levande at få skriv det betre.»

Vi kan skrive under hvert ord fra forlaget. Det går år og dag mellom hver gang det blir skrevet en roman så full av følelser og spenning. Det er arbeids-folkets liv som blir fortalt. Og denne fortellinga er sann. Etter å ha lest boka må du tenke: Det er sånn det var, det kan ikke ha vært annerledes. Skaff deg boka fort før del 2 kommer!

SOSIAL
IMPERIAL
ISMEN
Sovjet i dag

Progressiv rock på sitt beste

Den neste hard-rock plata du kjøper heter «Känn dej best!» med den svenske gruppa «Motvind!». Drivende god rock og med tekster om ungdommens hverdag. De synger om kjærlighet, om fyll, om internasjonal solidaritet, om kampen for steder å være der ungdommen sjøl bestemmer og om hvordan karakterene terroriserer arbeiderungdommen i skolen. «Skolan, stora fule kåkar, långtar, långt bort därifrån/låvaren, skäller mest og bråkar, är man inte bäst blir man behandlad som et fån».

Og tekstene har også perspektiver utover den gaglige kampen. Således slutter «Oppna gårdar» sånn: «Men akta er ni höjdare för endera dan/ blir vi tilrackligt många då befrier vi hela stan./Då kan alle javla pampar gå och gomma sej med sitt snakk om jämlikhet/då är det vi som ska bestamma över vår egen varklighet»

MOTVIND:
KÄNN DEJ BEST!
Nacksving 031-5
Tore

BLOODY TOURISTS

10cc på tomgang

Litt overraska blei vi når vi la den nye LP'en til 10cc på spille-ren. Slepne reggae-rytmer er liksom ikke det du venter av halvparten som er igjen av det opprinnelige bandet, Eric Stewart og Graham Gouldman. Med det andre sporet er det slutt på overraskelsene for denne gangen. Herfra og ut blir det mye gjentakelse av gamle 10cc-effekter; nydelig tostemt sang, kor, stadige taktskiftninger og forandringer i lydbildet. Det er bare det at vi har hørt alt sammen gjort før — mye bedre. Et

spor skiller seg ut på albumet — «Reds in my bed». Bare dette sporet holder en musikalsk kvalitet Stewart og Gouldman kan si seg fornøyd med. Har du 10cc fra før er det ingen grunn til å betale 50 kroner for «Bloody tourists». Skal du handle din første 10cc-skive anbefaler vi «Sheet Music» og «The original soundtrack».

10cc
BLOODY TOURIST
Mercury 6310 504

Tommy

Kubafestivalen: Støtte til Sovjet

Folkepartiets ungdomsforbund i Sverige (tilsvarende Unge Venstre her) deltok på ungdomsfestivalen på Cuba i sommer. De hadde med seg en del forskjellige løpesedler, bl.a. en om Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia. Disse delte de ut, noen annen måte til å få sin stemme hørt hadde de ikke.

Men det skulle de ikke ha gjort. Raskt ble de omringet av kubanere, og det ble senere gjort klart at vertene ikke aksepterte slike aksjoner. Kommunistisk Ungdom (noe rundt SU/KU her) ønsket at den svenske delegasjonen skulle ta avstand fra utdelinga, den stred imot festivaltanken. Men det mislyktes, ingen av de andre ungdomsforbundene ville være med på et slikt vedtak.

Også i den norske delegasjonen kom det fram at man ikke ville markere seg mot okkupasjonen av Tsjekkoslovakia. Det var til og med slik at mange beklaget at det ikke ble noe av det planlagte vennskapsmøtet med Tsjekkoslovakidelegasjonen. Og dette bare noen dager før 10-årsdagen for okkupasjonen. (Ny Tid 16/8)

USA: 13,2 millioner streikedager

De første 3 månedene i år gikk 13,2 millioner arbeidsdager «tapte» på grunn av streik i USA. Dette er mer enn i noen sammenlignbar periode siden 1950. Samtidig er antall streiker gått ned 363 til 1010 fra i fjor til i år. Dette viser at streikene er blitt lengre og hardere, og at flere arbeidere er med i hver streik.

Franco helgen?!

I Spania har de fått en egen pave, Gregor den 17. Han er leder av, og valgt av en menighet i nærheten av Sevilla. Pave er han blitt fordi han har fått et kall fra Gud om at han skulle overta etter paven som nylig døde i Roma, Paul 6. Gregor den 17. hevder selvfølgelig at det er han som er katolikkenes egentlige overhode.

Han har bestemt at Spanias tidligere fascistiske diktator, Franco, skal bli helgen. Og ellers for eksempel at kvinner skal bruke lange skjørt og dessuten slør i kirken, mennene skal være «anstendig kledd». Og dette kan man få til bare man får de rette åpenbaringene...

Vietnam «absolutt uavhengig»?

I Ny Tid fra 30/8 klarer de det utrolige å hevde at Vietnam har en «absolutt uavhengighetslinje i forhold til Sovjet og Kina». Dette klarer de noen måneder etter at Vietnam er blitt med i COMECON, Sovjets økonomiske organisasjon, opprinnelig med bare østeuropeiske land som medlemmer, men nå også land som Cuba og Vietnam.

Og 10-årsdagen for den sovjetiske innmarsjen i Tsjekkoslovakia, en dag folk verden over protesterte kraftig mot invasjonen og okkupasjonen, bruker Vietnam til å gratulere med seieren over reaksjonen og de store framskritt Tsjekkoslovakia har gjort siden 1968. Når ble dette en uavhengighetslinje i forhold til Sovjet, SV?

PRESSEMORDENE I KAMPUCHEA:

Operasjon Dagsverk skal i høst gå til en leir i Thailand for flyktninger fra Kampuchea. Det er Unge Høyre som står bak dette prosjektet. Det er en del av en internasjonal kampanje mot Kampuchea og sosialismen, og langt fra hjelp til reell frigjøring for et land, slik formålsparagrafen til OD krever.

Sentret for kampanja mot Kampuchea er USA, hvor senator McGovern har foreslått at en FN-hær skal rykke inn i landet og styrte regjeringa. Men den andre supermakta, Sovjet, er ikke mindre fiendtlig innstilt. Bl.a. har KGB, det russiske etterretningsvesenet vært innblandet i flere forsøk på statskupp i Kampuchea. I aviser og blader både i USA, Europa og i østblokklandene spres det redselshistorier om massemord og terror.

HVEM ER KILDENE?

Hovedkilden for hva reaksjonen forteller om Kampuchea er flyktningehistorier. Den australske journalisten Ben Kiernan forteller litt om flyktningenes troverdighet. Han forteller om et rikt par som forsøkte å betale seg over grensa til Thailand. De sa at «de aldri hadde hørt om overgrep fra Røde Khmer». De kom ikke inn i Thailand. Dagen etter hadde de forandret historien, fortalte om mord og terror og da kom de inn.

Det er også velkjent at det er lettere å få visum til USA dersom du kan fortelle skrekkehistorier. Det er Malcolm Caldwell, ansatt ved Skolen for orientalske og afrikanske studier ved Universitetet i London som sier dette. Han forteller også at 80 prosent av flyktningene er fra overklassen og middelklassen, personer som gjerne støttet Lon Nol. Mange kampucheanere som har fått innreisestilletelse til Australia, klager over at arbeidet i fabrikkene der er atskillig hardere enn på rismarkene i Kampuchea.

Kampuchea har på tre år siden frigjøringa av landet løst matvareproblemet. De eksporterer i dag ris. Hele folket er mobilisert i å bygge opp landet.

GROV SENSUR FRA UH

Er det noen som tror at Unge Høyre tillater opposisjon? Vi har et ferskt eksempel på det motsatte.

Gymnasiast-utvalget i Akershus (AGU) gir ut ei avis som kalles Gressrot. (Navnet er forøvrig laga av riksmålsfantaster i UH). Redaksjonen i avisa bestemte at de i neste nummer skulle trykke to leserbrev. Ett for Operasjon Dagsverk til Thailand.

Røde Khmer innrømmer det selv

1.200.000 drept
i CAMBODIA

— Under fem års krigføring døde over en million cambodianere. Den nåværende befolkning i Cambodia utgjør fem millioner. Før krigen var det syv millioner.
— Hva hendte så med den andre millioner?
— Det er helt utrolig at dere europeere gidder å bry dere med disse krigsforbryterne.

(Det røde Cambodias statsminister Khieu Samphan i august 1978 i intervju med det italienske tidsskriftet Famiglia Cristiana.)

Unge Høyre går ikke av veien for å bruke intervjuer som allerede er avslørt av de reaksjonære sjøl. I ramma er det et påstått intervju med Khieu Samphan i det italienske tidsskriftet Famiglia Cristiana. Ponchaud, som sjøl har stått i spissen for hetsen, er blitt spurt om hvorfor han ikke bruker intervjuet.

Et tidligere medlem av Lon Nol regjeringa, som ble innsatt ved makta av CIA i 1970, arbeider nå for CIA fra en base i Bangkok. Herfra ordner In Tam, som han heter, betaling på 50 amerikanske dollar til personer som vil «fortelle sin historie» om livets «grusomheter» i Kampuchea.

At det spres logner om sosialistiske land er forøv-

rig ikke noe nytt. Hvis man la sammen det antallet som i følge vestlig presse ble myrdet i Kina etter revolusjonen, hadde det ikke vært kinesere igjen.

PÅ LOFFEN I KAMPUCHEA

En vietnamesisk flyktning gikk 56 mil gjennom Kampuchea til Thailand. Han snakker Khmerspråket flytende og i Financial Times 30. januar 1978 forteller han sin historie. Han arbeidet seg gjennom landet på to måneder, jobbet på rismarkene for å få mat. I Thailand fikk han høre historiene om massaker i Kampuchea. «Jeg kunne ikke tro det. På de to månedene jeg gikk gjennom landet så jeg ingen tegn til drap eller massehenrettelser, og ingen jeg prata med sa noe om det. Jeg tror fortsatt ikke at noe slikt har hendt.»

TERROR I KAMPUCHEA?

I desember besøkte den svenske ambassadøren i Bangkok, Jean Christopher Öberg, Kampuchea. Han fortalte om det han så, og avsluttet:

«Hva jeg og min hustru så under den 150 mil lange reisen var livlig aktivitet overalt. Nye landbrukskollektiver, intens bygging, masser av mennesker i produksjon.

Det var også en del vi ikke så. Vi så for eksempel ingen mennesker grave kanaler med bare hendene, som det rapporteres i vest-

Han svarte 17/8-77: «... jeg visste med sikkerhet at den italienske journalisten som skriver i den avisa, aldri intervjuet Khieu Samphan. Hun var sammen med franske journalister og forlot dem aldri.» Sånn kan det gå når de reaksjonære ikke spiller på lag.

lig presse. Vi så ingen mennesker bære urimelige byrder eller brukes som trekkdyr, ingen arbeidsbrigader under tvang. Vi så fire soldater — det var det vi så av militære i Kampuchea.

EVAKUERINGA AV PHNOM PENH

Ifølge vestlig presse ble Phnom Penh evakuert under forferdelige lidelser. Mengder ble skutt ned, syke og gamle ble uten skånsel drevet ut i skogen. Hundretusener døde.

Sammnheten er at Phnom Penh måtte evakueres for å unngå en enorm sultekatastrofe. Befolkninga i byen hadde vokst fra 600 000 til 3 millioner på 5 år. Ifølge WHO, verdens helseorganisasjon, var halvparten av alle barn underernært. Dette var frigjøringsbevegelsen forberedt på. Store matvarelager var derfor bygd opp på landsbygda og langs veiene. Men veiene var dårlige, og kjøretøy mangelvare. Så den eneste muligheten til å unngå hungerskatastrofe var å bringe folk til maten. At utmarsjen var velorganisert bekreftes av flyktninger New York Times har snakket med (23/6-75). Le Mondes journalist, Patrice de Beer, som var med den siste gruppen av utlendinger som forlot byen, forteller samme historien.

I tillegg så trengtes det også arbeidskraft for å bygge opp landet, og grunnpillaren i det er matvareproduksjonen, og mat er det ikke så lett å dyrke i en storby.

sén de ga for sensuren, var at når flertallet på NGS-landsmøtet hadde stemt for Thailand-prosjektet, hadde et leserbrev mot dette prosjektet ikke noe å gjøre i avisa vår! Jeg tror mange skoleelever vil vende fascistregjeringa i Thailand ryggen, når de får høre om hva dette prosjektet går ut på. Og det er dette UH øyensynlig frykter. Dessuten har styret i AGU

ingen rett til å drive sensur. Som redaktør står jeg ansvarlig overfor dem som har valgt meg, og ikke overfor UH-klikken i styret, avslutter Ragnhild.

Sjølgod og udemokratisk arroganse har knekket pampere før... Hva gjør Unge Høyre på din plass? Skriv inn til Røde Garde!

DET NYTTER Å STREIKE:

Sollia på sol sida!

15. august var det klart at staten måtte gi seg — Sollia hadde vunnet. En håndfull mennesker streiket i 4 måneder, vant sympati og støtte over hele landet og tvang staten til å innfri kravet om en varig og skikkelig støtteordning. Sånn skal det gjøres!

Over 160 støtteuttalelser og mer enn 7000 underskrifter hadde kommet inn da streiken ble avblåst.

Se på disse tallene:
Statens tilbud før streiken:
Sollias krav:
Resultatet av streiken:

kr. 198 000 pr. år
kr. 263 000 pr. år
kr. 326 000 år. år

Et flott resultat som vil gi mye bedre arbeidsforhold enn før. I tillegg til dette har Sosialdepartementet gitt et investeringsstøttekott på kr. 98 000. De som var med på en av dugnadene i sommer eller som har besøkt kollektivet, vil huske at våningshuset var dårlig vedlikeholdt og trengte radikale utbedringer.

Nytt etter streiken er at Sollia nå hører inn under Arbeidsdirektoratet og ikke som før under Sosialdepartementet. Solliafolk sjøl sier at dette ikke gjør

så mye. Viktigst for dem er at de nå kan følge opp arbeidet sitt med rusgiftdommen og lage et enda bedre tilbud enn før.

REIS KAMPEN MOT RUSTGIFT- PROFITØRENE

Vi må ta opp kampen mot rusgiftselgerne som tjener seg søkkrike på narkotikaen. Vi må kreve at staten bruker mye mer tid og penger på å ta disse folkene.

Vi må ta opp kampen mot omsetninga der vi vanker sjøl. Diskutere kameratslig

med alle dem som bruker stoff, overtale dem til å slutte og jage dem som selger. Vi må bryte med den sløve stilen og heller starte opp ting på egen hånd. Vi trenger tusenvis av nye ungdomssteder som vi kan drive sjøl og ha kontrollen over.

Sollia har vært en inspirasjonskilde for mange. Det nytter å slåss!

Under streiken ble det dannet en organisasjon som heter *Sollias Venner*. Den består av enkeltpersoner og skal arbeide for:

1) Spre informasjon om nytten og nødvendigheten av steder som Sollia og få staten til å ta ansvaret for disse.

2) På lengre sikt forsøke å få flere liknende steder.

Vi støtter denne organisasjonen og all annen kamp for å bedre tilbudene for ungdom med stoff- og alkoholproblemer.

Adresse: *Sollias Venner*
Kirkeveien 183
OSLO 1

Bankgiro: 7042.30.00331

Få fart i løssalget!

I Røde Garde nr. 1/78 lanserte vi en kampanje for å få opplaget opp i 10 000 eksemplarer pr. nummer. For å greie dette, måtte vi ha et stort antall nye abonnenter og høyne løssalget over hele landet. Samtidig skulle vi arbeide for å forbedre Røde Garde — både utseende- og innholdsmessig.

Nå leser du det niende Røde Garde for i år. Hva har vi egentlig oppnådd hittil med kampanjen. Sjøl mener vi at avisa til Rød Ungdom er blitt bedre. Layout'en har gjort avisa lettere å lese og den ser mye finere ut nå enn før. Innholdet er blitt mer levende og treffer mange flere unge hjemme enn før. Men ennå ser vi store svakheter.

Løssalgkampanjen har ikke vært drevet som en kampanje hittil. Svært få steder har økt salget. Vi har ikke propagandert framskredne eksemplere, og tatt for lett på at svært mange har problemer med å organisere salg og stå fram og selge åpent på gata, på skolen og på jobben. Foreløpig har derfor løssalget stått så å si stille. Vi har allikevel hatt en del framgang i sommer. Røde Garde har blitt solgt i forholdsvis stort antall på nesten samtlige store festivaler.

I år har det blitt verva flere abonnenter enn noen gang tidligere. Knappt 800 nye abonnenter er kommet til hittil. Det er allikevel 900 færre enn det vi hadde som mål til oktober.

Alt i alt har vi oppnådd en del, men langt fra nok i forhold til målsetningene. Utover skal vi trappe opp kampanjen og målet:

Røde Gardes opplag skal opp i 10 000. Vi er ennå et godt stykke fra målet, og kampanjen må derfor forlenges. Først og fremst må det til et gjennombrudd på løssalgfronten. Greier vi dette målet, skal Røde Garde begynne å komme fast hver 3. uke. Det lover vi.

Vi kommer tilbake med en nøyaktig plan for sluttspurten av kampanjen i neste nummer. Og med erfaringer og framskredne eksemplere.

Redaksjonen

Abbonementsoversikt

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Finnmark										20
Troms										30
Nordland										20
Trøndelag										18
Møre og Romsdal										30
Sogn og Fjordane										37
Hordaland										66
Rogaland										10
Agder										30
Telemark										35
Buskerud										14
Vestfold										13
Oppland										20
Hedmark										70
Østfold										34
Akershus										40
Oslo										44

Kjære abonnenter! Vi sender ut regninger hvert kvartal både til folk som skal fornye og til de som abonnerer for første gang. Fremdeles er det altfor mange av dere som somler med å betale, ja noen av dere er så seine at vi blir nødt til å stoppe bladet. Vi mister en inntektskilde og dere mister et bedre og bedre ungdomsblad. Lær av kameraten vår på bildet som løper til postkontoret og stiller der før det åpner! (med kr. 30,- og ei regning i hånda, sjølsagt.)

Premierebus

SVAR

3 band skal vi fram til i stikkordrebusen denne gangen. Og rebusene gir fortsatt bare stikkord (ikke selve svaret) som skulle være mulig å finne bandet utifra.

Premie: LP plate etter fritt valg. Løsningen må vi ha innen: 5 oktober og sendes:
Røde Garde Rebus
Postboks 4702 Sofienberg
Oslo 5

1 2 + ☺ ÷ T + ☺ ÷ D + R ?

2 • ÷ I K + 8 ÷ E + T + ☺ - G + R ?

3 D + ☺ ÷ N + ☺ ÷ S + ☺ ÷ E

+ ☺ ÷ E ?

Riktig løsning på forrige rebus er
1. Balle Klorin — Harald Heide Steen jr. (supperådet)
2. Med hammer og høtt — Jack Berntsen
3. Djevelutdriver — Rolf Groven

Mange må ha blitt skremt av «personer innen kulturlivet». Det kom inn færre svar i alle fall. Vinner ble S.H. fra Stend. Er det bare vestlendinger som kan løse rebuser?

Og så var det den vesle gutten som løp etter mannen som kom ut ifra et horehus i Paris.

— Ha ha, jeg vet hva du har gjort.

— Hysj, ta 10 kroner og gå hjem, sa mannen og forsvant rundt hushjørnet.

Da mannen skulle låse seg inn hjemme hørte han:

— Ha Ha, nå vet jeg hvor du bor.

— Hysj da, sa mannen, se her har du hundre kroner. Stikk nå av og hold kjæft.

Da gutten kom hjem igjen lurte mor på hvor han hadde fått pengene fra, og gutten fortalte.

Gamle religiøse mor ble sjokkert og sendte gutten i kirken for å bote.

Gutten går inn i kirken og sier:

— Ha Ha, nå vet jeg hvor du jobber.

Kryssord

- Den 4. statsmakt
- Engelsk fornavn
- Sørlandssøy
- Nils Martin Yggeseth
- Slagsted i Vestfold
- Voks
- Uttalte
- Flatemål
- Like
- Drepte
- Helensk fornavn
- Ble Kautsky

LODDRETT:

- Synker
- Jern
- På nytt om ett år
- Tettsted på norsk øy i Møre og Romsdal
- Amerikansk politiker
- Svenskeide varehus
- Europeisk frigjøringsbevegelse
- Brukes til hesje
- Surret
- Skimerke
- Varer ikke noe

Sånn jobbes det bak radio-kjendisene:

På nattevakt med teknikerne i NRK

Visste du at det sitter radioteknikere på vakt døgnet rundt i NRK? Ikke det, nei. Men da skal vi få ta deg med på et nattbesøk hos to av programingeniørene i Kring'en: to av dem vi aldri får høre, men som Kirkvaag og Jon Anders Helseth hadde vært hjelpeløse foruten.

Ved kontrollbordet sitter Rudolsen og mikser sammen lyden fra tre enorme båndopptagere ved hjelp av et hav av spaker. Det virker unektelig temmelig imponerende på oss som er en av dem som har mer enn nok med å kople et stereoanlegg i stua.

— Hvordan blir man radiotekniker, Rudolsen?

— Utdanninga foregår i NRK gjennom to år lange kurs. Det kreves artium fra naturfag- eller reallinja, og teoriundervisninga gir oss kompetanse på linje med ingeniører som tar eksamen ved tekniske skoler. Den alt overveiende delen av opplæringa vår ligger på den praktiske sida som vi får ved distriktkontorene våre og her ved hovedkontoret i Oslo.

— Hvor mange programingeniører finnes det i Norge?

Bogen og Rudolsen blir enige om ca. 200. Nye folk blir tatt inn etter behov, men her er de to skjønt enige om at NRK-ledelsen er usannsynlig kortsiktige.

— Det er jo snakk om å innføre program 2 allerede i 1981, og vi er alt for få som vi er.

— Dere venter dere med andre ord mye overtid?

— Det ser ut som det er meninga, ja. Men vi går selvfølgelig ikke med på å ta fast overtid. Vi tar spesielle topper, men kan ikke godta at produksjonen baseres på overtid.

SJØMANNSENDINGA

En tredje kar, nyhetsredaktøren, kommer inn i kontrollrommet og setter seg i en boks som ser ut nesten

Ved midnatt en søndag besøkte vi Johan Rudolsen og Øivind Bogen som akkurat da sørga for at sjøfolka fikk inn radio-NRK på kortbølgen — det programmet de fleste kjenner under navnet «Postkassa».

som den Sten Bromann står og henger på når «Kontrapunkt»-deltakerne i «buren» skal tilpers. Mens Bogen skifter lydbånd, drar Rudolsen i noen spaker og plutselig har vi nyhetene på lufta. Det hele foregår rutinemessig uten at det blir veksla et ord. Her veit tydeligvis hver og en hva som er hans oppgave.

— Hva er det egentlig dere gjør for noe nå?

— Vi mater kortbølgesenderen i Fredrikstad med sjømannsprogram. Senderen er på 250 kilowatt og er ikke sterk nok til å nå hele verden på en gang. Den må derfor stadig snus i forskjellige retninger. For folk i Osloområdet som lytter til kortbølgesenderen virker det kanskje meningsløst at vi sender det samme programmet om og om igjen — vitsen er altså at vi når forskjellige mennesker i hver sending.

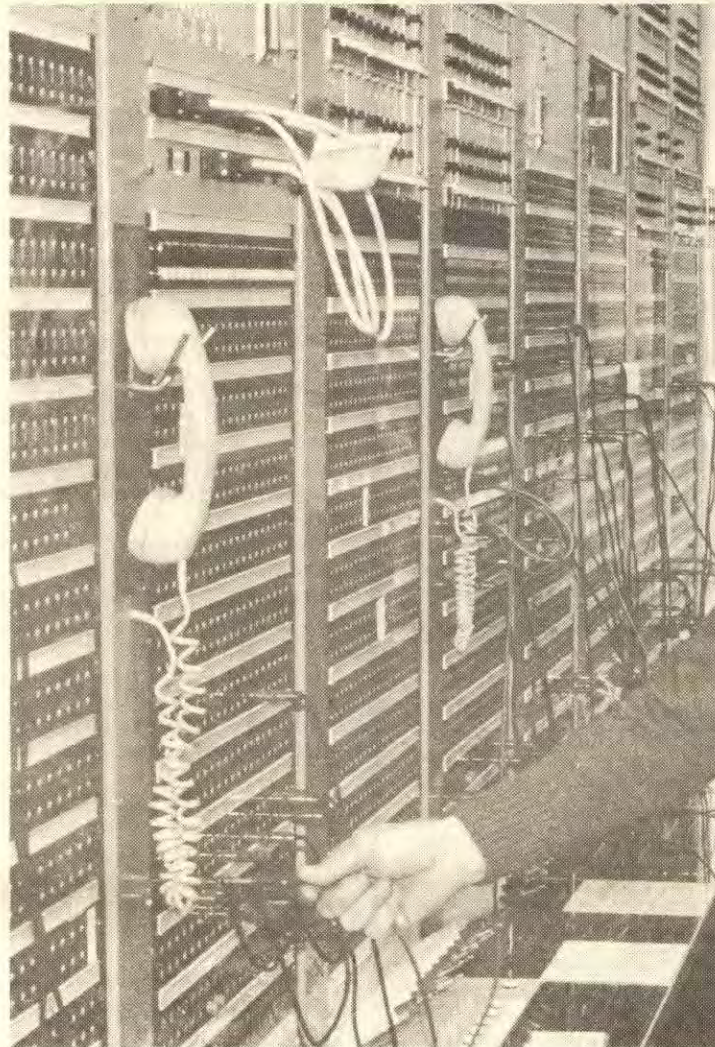
PÅ DIREKTEN

— Jobber dere to med sjømannssendinga bestendig?

— Nei, det er bare en liten del av jobben vår. Avdelinga vår kalles «Daglig Drift» og vi som jobber her blir satt inn overalt i radioen. Kort fortalt kan du si at jobben vår går ut på å gjøre opptak, redigere programposter og avvikle program sånn som vi gjør akkurat nå. I tillegg kommer så direktesendinger.

— På direkten, — er det en nervepåkjenning å vite at en million mennesker registrerer alt dere gjør i samme øyeblikk?

— Det blir en rutinesak, sier Bogen. — Hvis du nå setter en av oss på «LYKKE-

Øivind Bogen i arbeid med selve «hjernen» i NRK-radio. Her har han direkte

forbindelse med alle distriktkontorene pluss en dross andre linjer som vi

dessverre ikke fikk med oss. Det ble mildt sagt litt mange tekniske nyvinninger på en gang.

BODEN», som vi har hatt kanskje 50 ganger, er det rein plankekjøring. Men jeg husker jeg skalv bra på henda første gangen jeg hadde NI-timen, ja.

EN FIN ARBEIDSPASS

— Er NRK en bra arbeidsplass?

— Det er de fleste her enig om at det er. Vi har selvsagt våre ting å klage på, og en aktiv fagforening som det har blåst litt omkring, men stort sett er dette en trivelig arbeidsplass. Vi treffer stadig nye mennesker, har et interessant og variert arbeid og et godt samhold her på «Daglig Drift».

— Hvordan er arbeidstida deres?

— Turnusordninga går opp på 24 uker og er så komplisert at vi ikke kan gå detaljert inn på den. Men vi har lagt opp arbeidstida vår sjøl og er godt fornøyd med den. Litt grovt sagt kan du si vi arbeider i 3 påfølgende døgn og har fri de 3 neste. Vi er glad vi slipper den surmaga 9 til 4-jobbinga og arbeidstida vår er jo ypperlig for familielivet. Vi får ofte vært hele dager sammen med unga våre.

16 TIMER

— Men denne nattevakta er lenger enn arbeidstilsynet kan godta?

— Den er det, men vi har heldigvis fått dispensasjon. Vakta går fra 16.00 om ettermiddagen til 08.20 neste morgen — 16 1/3 time. Lang vakt, men den gir oss færre oppmøter på jobben — en stor fordel for oss som begge bor i Rælingen kommune et godt stykke utafor Oslo.

— Den sosiale sida ved denne turnusen er ikke minst viktig: Vi har villet ta vare på fritida vår. Konsenterert arbeid og mer fritid.

— Dere er lønna etter statens lønnsregulativ?

— Begynner på lønnstrinn 14 og slutter på 17. Toppløna er på vel 80 000. I tillegg kommer ulempestillegget for uregelmessig arbeidstid som på årsbasis utgjør ca. 12 000 kroner.

DOBBELTFUNKSJON

— Dere er de «grå skyggen» bak programlederne som vi aldri hører?

— Vi er programledernes nærmeste medarbeidere og dette krever et godt samarbeid. Dette er ikke alltid like lett i og med at vi i radioen har en slags dobbelfunksjon som rådgivere og konsulenter for programfolka samtidig som vi skal ta oss av alt det tekniske. I TV er funksjonen som rådgiver for programlederen dekket av en produsent. Vi sier selvsagt i fra til programlederen hva vi mener om hans eller hennes forslag til redigering — vi har tross alt lang erfaring. Vi kan være uenig i rekkefølgen på innslaga, eller vi kan kritisere et musikkinnslag. De fleste programlederne er greie å ha med å gjøre å lytter til våre råd. Men det fins selvfølgelig dem som blir fornærma når vi ikke er enig med dem, som ser på oss som løpegutter som har å utføre ordre. De oppfatter seg sjøl som de «intellektuelle» arbeidende, mens vi skal ordne det tekniske, punktum. Vi hadde en programleder her en gang som nektet å tro at alle teknikere som svirra rundt her i huset hadde artium!

— Og programledernes lønn?

— De begynner der vi slutter og vi mener derfor vi er

grovt underbetalt i forhold til dem. Vi har en like viktig jobb i arbeidet med et program som programlederen, men dette er en sak vi jobber med i fagforeninga.

— Og dere har en aktiv forening?

— Heldigvis er Kringkastings Landsforening levende, ja. Og vi i «Daglig Drift» utgjør på en måte kjerna i foreninga. Som alle andre steder der aktiviteten er stor har det sjølsagt ført til at vi er blitt stempla som «AKP»-ere hele hurven. Meningsløst, sier Bogen.

— Dette AKP-spøkelset har ihvertfall ikke jeg sett, sier Rudolsen. Det en del AKP-ere her, men de lusker da ikke rundt i gangene i forsøk på å skjule standpunktene sine. Vi ser på dem på lik linje med de andre arbeidskameratene våre og kan ikke skjønne at de skulle være spesielt «farlige».

— Dessuten har de vært flinke i det faglige arbeidet. De flyr ikke rundt og roper på revolusjon og driver partipolitikk. Nei, her står vi samla i kampen om de faglige sakene, og AKP-erne har vært greie å samarbeide med.

De to trivelige karene tar oss med på en lang omvisningsrunde før vi takker for oss. Uret viser kvart over tre og gutta har fem timer igjen av langvakta.

NRKs nye stereomiksebord. Her ligger de mest avanserte opplysninger lagra på kassett. Under en av spakene ligger tidssignalet som blir sendt fra England. Det skal tikke fra halv til hel i hvert minutt og være stille fra hel til halv. En gang gikk tidssignalet gærnt (!) — det tikka fra hel til halv — programlederen oppdaga det og kom med følgende opplysning: Klokka er tolv tretti og et halvt!

ÅKE FISKESTRAND TIL RØDE GARDE:

«Topp skaper bredde»
er en falsk myte

Det er ingen klar sammenheng mellom internasjonale toppprestasjoner og masseutbredelsen av en idrett. Endelig har vi fått slått dette fast gjennom en videnskapelig undersøkelse.

— Det er helt andre forhold enn at eliten vår går til topps også internasjonalt som avgjør om vi får mange aktive idrettsutøvere. Først og fremst avhenger dette av om vi har idrettsanlegg å tilby massene og om konkurransene og arrangementene er lagt opp med tanke på massedeltagelse.

— Det er Åke Fiskestrand som sier dette til Røde Garde. I vår avslutta han arbeidet med en hovedoppgave ved Idrettshøgskolen om dette temaet. Oppgaven hans er godkjent.

Fiskestrand er mangeårig internasjonal roer for Norge. Vi møtte ham under forberedelsene til en regatta i Bærum Roklubb's regi i begynnelsen av september.

— Åke Fiskestrand, du har studert i 7 forskjellige idrettsgreiner fra 1966–76 spesielt med tanke på forholdet mellom eliteidrett og masseidrett. Kan du kort fortelle oss hva konklusjonen din ble?

— Undersøkelsen min tyder på at det er helt andre forhold enn de absolutte internasjonale topper som skaper bredde i idretten. Likevel er min erfaring at det er en svak sammenheng mellom toppprestasjoner og bredde om forbundet utnytter muligheten og legger forholda til rette umiddelbart etter suksessen.

— Kan du vise til noen eksempler på dette?

— Knud Knudsens OL-gull på sykkel og Kajakkirerens gull i —68 hadde en sånn virkning.

ORIENTERING OG VOLLEYBALL

— Men hva er det da som først og fremst skaper bredde?

— To ting peker seg ut. Vi nå få skikkelige idrettsanlegg som står til disposisjon for masseidretten. I tillegg nå konkurransene og arran-

gementene være innretta på nærmiljøet — de må legges i umiddelbar nærhet av hjemmet og aller helst være familieretta. De to idrettene som har kommet lengst i dette arbeidet er orientering og volleyball. Årsaken til framgangen i disse idrettene ligger mye i turorienteringen og Norgescupen i volleyball. Dette er åpne arrangementer der deltakerne ikke forplikter seg til noe annet enn å betale startkontingenten. Vi har idag et sted mellom 5 og 10 ganger så mange volleyballspillere som for 10 år siden. Sett disse resultatene opp mot f.eks. roing, en idrett vi har tatt medaljer i alle de siste OL og VM, men som likevel ikke har hatt noen økning i antallet aktive. Da forstår vi at «topp skaper bredde» er en falsk myte.

PROFFIDRETT SKADER IDRETTE

— Men du er ikke imot toppidrett?

— Nei. Topprestasjoner nasjonalt og internasjonalt kan utvilsomt være en inspirasjon for alle som driver idretten. Men dette betinger en bevisst politikk for å ut-

nytte toppfolkene til å hjelpe til på andre nivå innen sin idrett. Det er ikke minst viktig å beholde toppene i de lokale idrettsmiljøene sine — ikke skille dem ut som et privilegert sjikt uten kontakt med idrettsbevegelsen for øvrig.

— Er du motstander av proffidrett?

— Ja.

— Hvorfor det?

— Proffidretten skader idretten totalt sett. Idrettsbevegelsen mister kontrollen over sin egen utvikling og kapitalen tar makta og styrer utviklinga i idretten etter sine ønsker. Samtidig blir de beste tatt vekk fra de lokale idrettslagene og svekker på den måten det som virkelig bærer idrettsbevegelsen — de lokale idrettsmiljøene.

VI MÅ KREVE
MERE PENGER FRA
DET OFFENTLIGE

— Får toppidretten idag for mye penger?

— Toppidretten får for lite penger. Sett i forhold til det som blir satsa på masseidretten får toppene sjølsagt for mye, men sånn går det ikke an å stille problemet. Idretten som helhet får alt for lite penger. Etter min mening må topp- og masseidrettsutøvere stå sammen for å tilkjempe seg midler fra det offentlige. En diskusjon i idrettsbevegelsen får så avgjøre hvordan vi vil fordele pengene.

— Hva synes du om at de beste idrettsutøverne får stipend fra staten?

— Ja, men på en betingel-

Albert Nordengen
satser alt —
skal til topps
i VM 1982!

«Nye Holmenkollen — offisielt åpnet av Oslos ordfører Albert Nordengen i anledning VM på ski 1982».

Går det som den til enhver tid smilende Oslo-hovdingen vil, blir nok denne teksten hengende på hoppkanten i Holmenkollen mange år framover. Glansbilder av Albert i ferd med å klippe over snora vil selvsagt bli sendt verden over. I sannhet ingen små framtidspektiver for en så dynamisk og fotogen herre.

Og Albert akter å trå skikkelig tel på hoppkanten i sin ferd mot forsidene på Times og Newsweek (det ryktes forøvrig på by'n at han har et portrett av seg sjøl i taket på do i villaen sin!) Med 15 millioner som innsats bør han være sikra godt over 100 kilometer i satsoyeblikket. Ja, tru det eller ei — men femten millioner vil Albert Nordengen og venner investere for at det skal bli mulig å hoppe 10 meter lenger i Holmenkollen! Uten videre virker beslutninga sinnsjuk — bedre blir den ikke når vi veit at 100-metersbakken i Skui ligger en halv times bilvei fra hovedstaden.

«Eliteidretten får forholdsvis adskillig mer enn masseidretten», sier Åke Fiskestrand i en samtale med Røde Garde. Dette er en mild formulering. La oss illustrere det med et eksempel: Snart går startskuddet for bedriftshåndballserien i Oslo. På grunn av skrikende mangel på brukbare haller, må en stor del av kampene spilles i helgene. Det skal ikke mye fantasi til å forstå at dette kommer til å by på store problemer for familiefedre og mødre.

Men så smålige hensyn går det da ikke an å ta...

se — at de som får stipend forplikter seg til å arbeide aktivt for å styrke aktiviteten i de lokale idrettslagene. Stipendene må ikke skape en overklasse av idrettsmenn- og kvinner.

VG'S SPORTS-
JOURNALISTIKK

— Grete Waitz tok en fin bronsemedalje på 3000 m i EM i Praha og var godt fornøyd med innsatsen sin. VG derimot mener at ei idretts-

jente av Gretes kaliber ikke har lov til å si seg fornøyd med en tredje plass. Kommenter?

— Sjøl vurderer jeg alltid mine egne prestasjoner ut i fra om jeg har fått til mitt beste eller ikke. Har jeg det, er det ikke så viktig om jeg ble nr 1 eller 3. Det er mest andre som blir skuffa. Hvis VG har skrevet noe sånt som du sier forteller det langt mer om VGs sportsjournalistikk enn om Grete Waitz. Blant de tre—fire beste i et EM er det jo snakk om hvem som har dagen.

MOT DOPING

— Hvordan stiller du deg til bruken av anabole steroider, eller «doping»?

— Det er viktig å ta avstand fra enhver form for doping. Det er etisk forkastelig ved siden av at vi ikke aner hvilke følger det kan få. For alt det vi veit kan en idrettsmann som i dag står på toppen ved hjelp av anabole steroider som ti år være krøpling.

— Arne og Knut Kvalheim tok i et intervju i Arbeiderbladet nylig avstand fra det de kalte nasjonalhysteriet innen idretten og mente det betydde mye mer for idretten i Norge at ungene på Stovner hadde en skikkelig fotballbane enn at vi fikk medalje i VM?

— Det er klart Kvalheimbrødrene har rett i det. Idretten kan overleve uten toppene, men vil dø uten bredden, slutter Åke Fiskestrand.

Eliteidretten kan

fungere som en inspirasjon for masseidretten, men det

betinges bl.a. at toppfolkene ikke blir dratt ut av de lokale

idrettslagene, sier Åke Fiskestrand.

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Garde, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. — Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5****«Flørtefisking»****Children of
Good som****HALLIK**

Dette er ikke et nytt pornoblad, men noen smakebiter fra medlemsbladene til Children of God. Det er slik Guds barn får hjelp og anvisning til å vinne nye sjeler for Gud og «familien». Jentene får instruksjon i den mest effektive misjonsmetode: «Flørtefisking». De sendes ut på barer og restauranter for å sjekke opp mannfolk og tilbringe natta sammen med dem. Etter hvert skal de forsiktig fortelle om Gud, og gjerne be om et pengebidrag. Hva annet er dette enn prostitusjon?

Medlemsbladene gir da også anvis-

ninger til hvordan man skal unngå kjønnssykdommer, og hvordan «hjelp» mannfolk som tror de er impotente.

Hvor blir det av penga som «flørtefiskingen» innbringer? Er det de unge jentene som blir rike, eller er Moses David og lokale profeter fullgode halliker? I Vest-Tyskland avslørte statsadvokat Helmut Jacobi at to unge jenter hadde satt inn 12 000 tyske mark på konto i Sveits etter to ukers «flørtefisking» på en restaurant i Travemünde.

Children of God ble starta i 1968/69 som en del av en ny Jesus-bevegelse i USA. Grunnleggeren var predi-

kanten David Berg fra California. Han utropte seinare seg selv til profet, og tok navnet Moses David. I dag

har Children Of Good Grupper i over 70 land, og mer enn 8000 aktive evangelister. De jobber særlig i nar-

kotikamiljøer og blant arbeidsløs ungdom på gata.

Ved siden av Bibelen, bygger Children of Good på slike brev fra Moses David som Røde Garde bringer utdrag fra. Her blir de kvinnelige medlemmene av menigheten over hele verden oppfordra til prostitusjon. De skal trekke på barer og restauranter, ligge med mannfolk, be om «gayer», og så etterhvert fortelle om Gud og menigheten. Pengene skal menigheten få.

I Vest-Tyskland hvor bevegelsen er svært utbredt, er det dannet en foreldre-aksjon mot Children of Good. Foreldre til ungdommer som har rømt hjemmefra og lever i bevegelsens kollektiver, har gått sammen om å lete etter barna sine, og spre informasjon om hva «Guds barn» driver med. Her arbeider også politiet med å bevise prostitusjonen og hallikvirksomheten.

Da Children of Good kom til Norge i 1973, ble de varmt mottatt av Kirkens menn. De holdt konsert i Misjonskirken Betlehem. En rekke prester og misjonsfolk uttalte offentlig at Kirken måtte møte denne nye Jesusbevegelsen positivt, at det var slik forkynnelse Kirken trengte for å nå ungdommen osv.

De samme hellige herrer vil i dag ganske sikkert toe sine hender over «flørtefiskingen» og prostitusjonen. Men det er det samme budskapet de sprer: De spekulerer i Ungdom som kapitalismen har trakk ned i søla med arbeidsløshet, nød og narkotikaaler. De møter dem med «Guds kjærlighet» og annen falsk trøst, istedenfor å hjelpe dem til å kjempe mot arbeidsløshet og det samfunnet som har knekket dem. Religion er opium for folket, sa Marx. Det er ulike måter å få i folk opiumen på, men gifta er den samme.

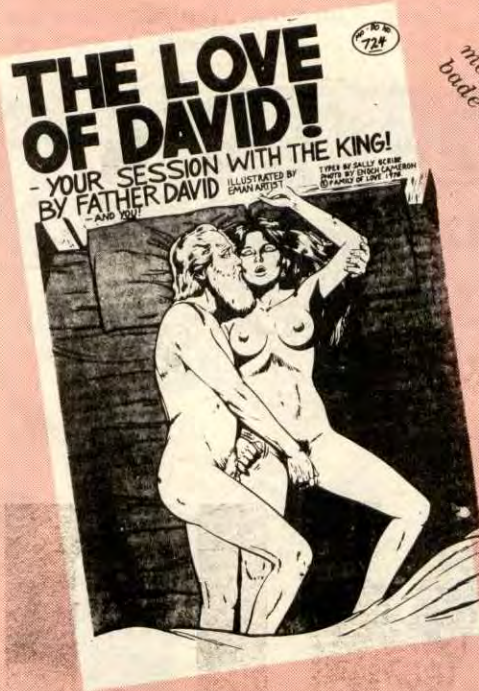
— «De bør først forelske seg i deg og så i Herren».

— «Dette er bare 52 timer pr. frelst sjel sammenlignet med 333 timeverk på en Billy Graham-kampanje for hver sjel som ble frelst!»

— «Hvis du ikke forstår å la disse fyrene få vite at du har bruk for pengene, så bude du komme deg ut av FF-ing bransjen. Det er fint å vinne sjeler, men det er godt til å betale seg.»

— «Det er derfor våre pikker har slik suksess med å lede mennene til Herren i sengen! Etter at de har elsket! De er mye mer motakelige etter at du har bevist at både du og Gud elsker dem.»

— «I Bibelen står det at man etter å ha elsket skal bade i rent vann.»

— «Herre Gud, dere yter tilstrekkelig FF-service og blir lagt ned, det er på tide at dere får noe for det!»

— «Flere typer har tatt anstøt av jenter som går inn med religion for tidlig. Gi dem inn med kjærlighet først, deres kropp og den hengivenhet de trenger, oppriktig interesse for dem og deres fysiske behov før dere forsøker å fø dem med ånd.»

— «Herren har beskyttet oss fantastisk når det gjelder å få infeksjoner eller veneriske sykdommer, fordi dette er en sjanse en del av dere må ta i denne formen for arbeid om dere ikke er forsiktige og ber og stoler på Gud i stor nok grad.»

Profeten Moses David, med sitt harem — gjessene som legger gullegga.

ABONNER PÅ RØDE GARDE
avisa til rød ungdom

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KR. NÅR JEG FÅR FØRSTE NUMMER I POSTEN:

navn

adresse

bosted

send kupongen til:
RØDE GARDE BOKS 4702 SOFIENBERG

